

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรณิการ์ พวงเกษม. ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กไทย ระดับอนุบาล - ป.4.

กรุงเทพมหานคร: กรมการฝึกหัดครู, 2522.

_____. การเขียนแบบสร้างสรรค์. คณะศึกษาศาสตร์ มศว.ประสานมิตร, 2527.

จิมลัม โกวิททางกูร. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทักษะคิด และพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่าง

สร้างสรรค์ และแบบฝึกการเขียนอย่างเอกลัษณ์. วิทยานิพนธ์

การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

ฉวีวรรณจินดาพล. การสอนเขียนแบบสร้างสรรค์: เด็กประถมศึกษา.

ว. ศึกษาศาสตร์ มช. 9,2 (มค.-พค. 28): 59-66.

ชัยรัตน์ โสธรนพบุตร. การศึกษาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรม

Synectics ในวิชาวิทยาศาสตร์ช่วงอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

ดำเกิง วงศ์สว่าง. ผลการทดสอบย่อยโดยใช้แบบทดสอบอัตนัย เติมคำ และเลือกคำตอบ

ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2528.

ธนารัชฎ์ศิริสวัสดิ์. การใช้ประโยค เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 6 (การเขียน

สำหรับครู). กรุงเทพฯ: ฝ่ายการพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช, 2529.

นางนุชทองเนียม. รายงานวิชาสัมมนาการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่องการสอนเรียงความ

โดยใช้สิ่งเร้า. ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2528.

นิตยา ฤทธิโยธิต. วิธีสอนให้เด็กเขียนอย่างสร้างสรรค์. ศูนย์ศึกษา. 21 (มกราคม -

เมษายน): 60 - 61.

- บันลือ พุกกะวัน. พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช. 2533.
- ประชุมพร ศุกรเจริญ. การสร้างแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ สำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- ประเทิน มหาจันทร์. หลักการสอนภาษาในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครูสภา, 2519.
- ประทีป ศิริบังกช. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเรียงความของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยให้การสอนเรียงความแบบปกติ กับใช้แบบฝึกการเขียน
เชิงสร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2530.
- ประคอง กรรณสุต. สถิติประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- ประกาศรี สีหอำไพ. การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: โครงการตำรา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. พื้นฐานของการใช้ภาษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2517.
- พเยาว์ ทักษิณ. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ที่นักเรียนเขียนได้
อย่างอิสระกับครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- พินิจ ศรีจันทร์ดี. ความคิดสร้างสรรค์กับการสอน. วารสารรามคำแหง 8, 12
(ฉบับศึกษาศาสตร์ 2, 2525): 109-114.
- พิศวาท ลัดดากุล. การสร้างแบบฝึกหัดทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการ
เรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

- พูนศิริ แก้วเพ็ญ. การศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.
- วรรณพร ภิรมย์รัตน์. การสอนแต่งความแบบสร้างสรรค์. ประชาศึกษา 32, 4 (2524) :
20-22.
- วิชาการ, กรม. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).
กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.
- วิเชียร อธิในบุญวัฒน์. ภาษาไทยกับความคิดสร้างสรรค์. มิตรครู. 3, 27 (กุมภาพันธ์
2528) : 52-56.
- วิลโล ซินวงศ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามัคคีรถไฟ นครราชสีมา ที่เรียนโดยใช้
แบบฝึก และไม่ใช่แบบฝึก. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2525.
- สุจรีต เพียรชอบและสายใจ อินทร์มพรรย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- สมพงษ์ สิงหะพล. รูปแบบการสอนแบบซินแนคติกส์. วารสารพัฒนาหลักสูตร. 102
(กันยายน 2533): 4-8.
- สมเกียรติ รัชต์มณี. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเรื่องสั้นเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เพลงไทยร่วมสมัยและภาพการ์ตูน
ประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ท 042 โรงเรียนพุทธไธสง จังหวัดบุรีรัมย์.
วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. การสอนให้เด็กคิด. วารสารการศึกษา กทม. 12, 7
(พฤษภาคม 2531): 10-13.

อารี รังสินนท์. ความคิดสร้างสรรค์. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร:
ข้าวฟ่าง, 2532.

อัจฉรา ชิวพันธ์. กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2532.

ภาษาอังกฤษ

Applegate, Maoree. Helping Children Write. New York : Raw,
Peterson and Company, 1954.

Chery, L. Rosaen. Improving Writing Opportunities in Elementary
Classrooms. The Elementary School Journal. 90, 4 (1990).

Curnutt, Maris. The Effects on Reading Achievement of Students
Engage in Creative Writing and Students Engage in
Sustained Silent Reading and Creative Writing.
Dissertation Abstracts Intertional. 38 : 663 - A, 1979.

Ferguson, K. and Isarapreeda, P. Developing Creativity Gifted
Children Program, Evaluation Report. Faculty of Education,
The University of Nebraska, 1985.

Furner, Beatrice A. Creative Writing through Creative Dramatics.
The Journal of Elementary English. 50, 3 (March 1973).

Gordon, William. J.J. The Metaphorical Way of Learning and
Knowing Synectics Education Press. Cambridge : Leaning
and Massachusett. 1972.

Gordon, William. J.J. and Paze, T. The Basic Course in Synectics.
Cambridge: Porpoise Books, 1971.

Joyce, Bruce and Weil, Marsha. Models of Teaching. 2d ed. New
Delhi : Prentice-Hall of India Private Limited. 1985.

Keeney, Mary Louise. An Investigation of What Intermediate Grade Children Say about the Writing of Stories. Dissertation Abstracts International Inc, 1968.

Owen, Frances Louis. A Study of Creative Writing Ability of Third Grade Students in a Communication Skills Through Authorship Program. Dissertation Abstracts International, 33 : 3485-A. January, 1978.

Smith, Jame A. Creative Teaching of The Language Arts in The Elementary School. Boston : Allyn and Bacon, 1972.

Tidyman, Willard F. Smith, Charlene Weddle and Butterfield, and others. Teaching the Languge Arts. United States of America : AcGraw-Hill Book Company, 1969.

Torian, Cruddic Lee. An Evaluation of the Development of a More Positive Self Image in Middle School-Aged Children Through A Particular Creative Writing Program. Dissertation Abstracts International 37, 1977.

Torrance, E.P. Guiding Crative Talent. Englewood Chiffs, N.J.: Prentice-Hall, 1965.

Wolter, Daniel Ralph. Effect of Feedback Performance on a Creative Writing Task. Dissertation Abstracts International 36, 1976.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมชินเนคติคส์
2. แบบทดสอบทักษะการเขียน

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ประคอง สุทธสาร ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ สิงหนผล ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูนครราชสีมา
จ. นครราชสีมา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครา บุญทิพย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิรินพรัตน์ พิธาสมบัติ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ (ฝ่ายประถม)
5. อาจารย์ อุทุม เขียวราชกิจ โรงเรียนเฉลิมสิริอนุสสรณ์
กรุงเทพมหานคร

แผนการสอน โดยใช้กิจกรรมจีนแนคติกส์

1. ภารกิจปริศนา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของการเปรียบเทียบแบบตรงได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำลักษณะการเปรียบเทียบแบบตรงได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. ภารกิจ	3. บัตรคำ, แถบประโยค
2. การ์ตูนรูปสุนัข 30 ชิ้น	4. รางวัลรูปหัวใจ

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบตรง หมายถึง การเปรียบเทียบง่าย ๆ ระหว่างสิ่งของสองสิ่ง, ความคิดสองความคิด สิ่งที่น่ามาเปรียบเทียบจะเป็นอะไรก็ได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูสนทนาถึงเหตุการณ์ในเรื่องเจ้าโตเป็นเหตุเกี่ยวกับเงาของใบกล้วยที่พัดเคลื่อนไหวไปมาตอนกลางคืนว่า เหมือนอะไรได้บ้าง นอกจากเหมือนผู้หญิงสยายผม (ใครตอบได้ครูให้รางวัลเป็นหัวใจติดเสื้อ)
2. ครูสนทนาและอธิบายเกี่ยวกับความหมายของการเปรียบเทียบแบบตรง
3. ครูกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เจ้าโตเอาหัวเข้าไปอยู่ในกระป๋องเพื่องับหนู จากนั้นครูกล่าวว่าครูกำลังภารกิจปริศนา 1 ใบ ภายในกระป๋องมีบางสิ่งบางอย่างอยู่ ให้นักเรียนทุกคนจับเจ้าโต (บัตรคำรูปสุนัข) ออกจากกระป๋องปริศนาเพื่อดูว่าเจ้าโตคาบอะไรอยู่ เมื่อนักเรียนจับบัตรคำรูปสุนัขในกระป๋องซึ่งด้านหลังจะมีคำต่าง ๆ อยู่ ใครได้คำเดียวกันจะได้อยู่กลุ่มเดียวกัน มีทั้งหมด 5 กลุ่ม ได้แก่ เสียงดัง, ตะกละ, ชะแหยง, ฉลาด และดีใจ

4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนรวบรวมคำ ที่แต่ละกลุ่มได้รับให้มากที่สุด ให้เป็นการเปรียบเทียบแบบตรง ภายในเวลา 10 นาที จากนั้นให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมา เขียนบนกระดานดำ
5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงคำที่นำมาเปรียบเทียบ รวมทั้งการสะกด คำ ถ้าสะกดผิดจะถูกหักค่าละ 1 คะแนน กลุ่มที่มีคะแนนมากที่สุดจะได้รางวัลรูปหัวใจติดเสื้อ ที่กลุ่ม
6. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นถึงการเปรียบเทียบแบบตรง
7. ครูทบทวนความหมายของการเปรียบเทียบแบบตรง
8. ครูให้นักเรียนแต่ละคนหาคำที่สามารถนำมาเขียนเปรียบเทียบแบบตรง เพิ่มเติม คนละ 10 คำ แต่ละคนจะต้องมีคำเปรียบเทียบไม่ต่ำกว่า 3 คำ

2. เรื่องสมมติ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำเปรียบเทียบแบบบุคคลได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนเรื่องราวตามจินตนาการของตนได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนเรียบเรียงเป็นประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. สลากรายชื่อนักเรียน
2. ผลไม้ปริศนา
3. บัตรคำ, แถบประโยค
4. รางวัลรูปผลไม้

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบบุคคล หมายถึง การเปรียบเทียบโดยเอาตัวผู้เรียนไปเป็นบางสิ่งบางอย่างที่ครูกำหนดให้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูจับสลากรายชื่อนักเรียน มาเล่นเกมปริศนาคำทายจากผลไม้ปริศนา ได้แก่
 - อะไรเอ๋ย เป็นของเครื่องใช้ มีไว้สนทนา สบายอุรา แม้ว่าอยู่ไกล
(โทรศัพท์)
 - ร่ำรวยร้อยล้าน บริวารมากมาย ผู้คนสนใจ เขาคือใครกัน (เศรษฐี)
 - อะไรเอ๋ย อยู่บนสวรรค์ เสกคาถาได้เร็วพลัน มีอำนาจเหนือคน
(เทวดา)
 - อะไรเอ๋ย ผมหงอกหนวดขาว ผิวหนังเหี่ยวย่น เดินช้าเต็มทน เขานั้น
คือใคร (คนแก่) ใครทายถูกจะได้สติเกอร์รูปผลไม้เป็นรางวัล

2. ครูถามคำถามนักเรียนจากคำตอบของปริศนาคำทาย ได้แก่

- ถ้าหากไม่มีเครื่องมือติดต่อสื่อสารชนิดใดเลย แม้แต่โทรศัพท์นักเรียน จะทำอย่างไร

- สมมติว่านักเรียนเป็นเศรษฐีที่ไม่มีลูก นักเรียนจะทำอย่างไร
- อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นเทวดา
- สมมติว่านักเรียนเป็นเด็กเช่นนี้ตลอด ไม่มีวันแก่จะเกิดอะไรขึ้นบ้าง

โดยครูจับผลสลากรายชื่อนักเรียนให้นักเรียนตอบคำถาม จากนั้นให้เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนช่วยกัน จิตตาม และหาเหตุที่น่าจะเป็นไปได้

3. ครูสนทนาและอภิปรายถึงความหมายของการเปรียบเทียบแบบบุคคล

4. ครูให้นักเรียนเล่น "เรื่องสมมติ" โดยครูจะมีแถบประโยค 5 แถบ ติดบนกระดานจากนั้นจัดนักเรียนเป็นแถวทั้งหมด 5 แถว เมื่อได้รับสัญญาณจากครูแล้วให้นักเรียนแต่ละแถว ผลัดกันออกมาเขียนต่อข้อความจากแถบประโยค ตามจินตนาการของตน เมื่อได้รับสัญญาณอีกครั้งให้ทุกคนกลับที่นั่ง ซึ่งแถบประโยค ดังกล่าวมีข้อความดังนี้

สมมติถ้านักเรียนเกิดเป็นแมลงวัน ที่กำลังท้องจะเกิดอะไรขึ้น

สมมติถ้านักเรียนบินได้ โดยไม่มีปีก จะเกิดอะไรขึ้น

สมมติถ้านักเรียนไม่มีแขนจะเกิดอะไรขึ้น

สมมติถ้านักเรียนพูดไม่ได้จะเกิดอะไรขึ้น

สมมติถ้านักเรียนมีเวทมนต์จะเกิดอะไรขึ้น

5. ครูและนักเรียนร่วมกันดูการสะกดคำ การเรียบเรียงประโยค และร่วมกัน แก้ไขในส่วนที่ผิด

6. ครูให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และอภิปรายถึงวิธีการเปรียบเทียบแบบ บุคคล

7. ครูทบทวนความหมายการเปรียบเทียบแบบบุคคล

8. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเปรียบเทียบแบบบุคคล โดยให้นักเรียนแต่ง ประโยคจากคำเหล่านี้ ให้ได้มากที่สุด

1. พระอาทิตย์

3. น้ำ

2. นกกระจอก

4. อาหาร

3. ลูกน้อยหอยสังข์

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถคิดหาคำเปรียบเทียบแบบตรงได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำเปรียบเทียบแบบตรงได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. สติ๊กเกอร์รูป ปู, กุ้ง, ปลา
2. กระดาษแข็งรูปสัตว์
3. กระดาษสำหรับเขียนคำเปรียบเทียบ
4. บัตรคำ, แถบประโยค

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบตรง หมายถึง การเปรียบเทียบง่าย ๆ ระหว่างสิ่งของสองสิ่ง ความคิดสองความคิด สิ่งที่น่ามาเปรียบเทียบจะเป็นอะไรก็ได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูสนทนากับนักเรียนถึงสิ่งต่าง ๆ ในร่างกายที่สามารถนำไปเปรียบเทียบได้กับสิ่งใดบ้าง เช่น ตาสวยเหมือนอะไร ปากสวยเหมือนอะไร เป็นต้น
2. ครูสนทนาและอภิปรายถึงความหมายของการเปรียบเทียบแบบตรง
3. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม โดยใช้เกมใครอยู่กลุ่มไหน ซึ่งครูจะมีสลากรูปสัตว์น้ำประเภทต่าง ๆ จำนวน 5 ชนิด แล้วให้นักเรียนจับสลาก ใครได้สลากลสัตว์น้ำชนิดเดียวกันจะอยู่กลุ่มเดียวกัน ได้แก่ ปลา ปลาหมึก ปู กุ้ง ม้าน้ำ
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดว่า "หอยสังข์" เหมือนสิ่งใดบ้าง แล้วเขียนลงกระดาษพร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบการเขียน อย่างน้อยกลุ่มละ 5 อย่าง จากนั้นส่งตัวแทนมารายงาน

5. เมื่อแต่ละกลุ่มรายงานแล้ว ให้ช่วยกันแต่งประโยค โดยเขียนในรูปแบบของการเปรียบเทียบแบบตรงถึงการที่ "พระสังข์ต้องอยู่ในหอยสังข์" โดยมีใจความแตกต่างไปจากที่เคยอ่าน อย่างน้อย 5 ประโยค

6. ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอ โดยการออกมาเขียนบนกระดานดำ จากนั้นร่วมกันอภิปรายถึงข้อความต่าง ๆ

7. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงเหตุผลและความเข้าใจในการเขียนเปรียบเทียบแบบตรง

8. ครูและนักเรียนร่วมกันแก้ไขคำที่เขียนผิด หรือการวางรูปประโยคไม่ถูกต้อง

9. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของกิจกรรม การเปรียบเทียบแบบตรง

10. ให้นักเรียนเขียนรวบรวมคำเปรียบเทียบแบบตรง ที่ได้จากการทำกิจกรรม

ไปติดบอร์ด

4. เศรษฐิน้อย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำเปรียบเทียบแบบตรงได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำเปรียบเทียบแบบตรงได้แปลกใหม่ และ

คล่องแคล่ว

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. กระดาษแข็งรูปหมี และรูปช้าง
2. เหรียญกระดาษ
3. บัตรคำ, แถบประโยค
4. ภาพต่าง ๆ แทนตัวอักษรคำว่า "ธนาคารออมสิน"

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบตรง หมายถึง การเปรียบเทียบง่าย ๆ ระหว่างสิ่งของสองสิ่ง, ความคิดสองความคิด สิ่งที่น่ามาเปรียบเทียบจะเป็นอะไรก็ได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูนำภาพที่แทนตัวอักษรต่าง ๆ ที่แสดงถึงคำว่า "ธนาคารออมสิน" ติดบนกระดาน
2. ครูสุ่มนักเรียนออกมา 9 คน เพื่อเขียนตัวอักษรต่าง ๆ ที่เห็นจากภาพจากนั้นให้นักเรียนในชั้นอ่าน
3. ให้นักเรียนช่วยกันคิดคำเปรียบเทียบว่า ธนาคารออมสินเปรียบเสมือนอะไรได้บ้าง
4. ครูทบทวนความหมายของการเปรียบเทียบแบบตรงร่วมกับนักเรียน

5. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม จากนั้นให้เล่นเกมเศรษฐีน้อย โดยครูจะมีกระปุกรูปหมูกับรูปช้าง และเหรียญกระดาษ ซึ่งครูจะมีคำถามให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ผลัดกันตอบ (คำถามเดียวกัน) ถ้าตอบได้ทันเวลาและมีเหตุผลเพียงพอ สามารถหยุดเหรียญลงกระปุกได้คำถามละ 1 เหรียญ ฝ่ายใดสามารถหยุดเหรียญได้มากกว่า ฝ่ายนั้นเป็นฝ่ายชนะได้เป็นเศรษฐีน้อย คำถามได้แก่

- คนที่มีความสุจริตเหมือนกับอะไร
- บิดีให้ เจ้านิลกินหญ้าจนท้องโตเหมือนอะไร
- คนที่ชอบอ่านหนังสือจะฉลาดเหมือนอะไร
- เจ้าของม้าใช้แล้ตีม้าแรง ๆ ใจร้ายเหมือนอะไร
- เจ้านิลตัวสีดำเหมือนอะไร
- บิดีมีความรักความเมตตาต่อสัตว์เหมือนอะไร

(ซึ่งเวลาตอนนั้นแต่ละฝ่ายจะต้องส่งตัวแทนออกมาเขียนบนกระดาน หากสะกดผิดก็จะไม่ได้หยุดเหรียญลงกระปุก)

6. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปคะแนน และให้นักเรียนช่วยกันเพิ่มเติมสิ่งที่เหมือนกับคำถามดังกล่าว โดยให้ทุกคนเขียนลงในกระดาษของตน

7. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของการเปรียบเทียบแบบตรง รวมทั้งข้อดี - ข้อเสีย

8. ครูให้นักเรียนนำการเขียนเปรียบเทียบแบบตรงในข้อ 6 มาส่งครู

5. คำอุปมา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถแต่งคำหรือวลี เพื่อเปรียบเทียบแบบตรงได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถแต่งประโยคเพื่อเปรียบเทียบแบบตรงได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. ตารางสำหรับเล่นเกมช่องนำโชค
2. บัตรรูปภาพ
3. บัตรคำ, แถบประโยค
4. สลากรายชื่อนักเรียน
5. ท็อฟฟี่

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบตรง หมายถึงการเปรียบเทียบง่าย ๆ ระหว่างสิ่งของ 2 สิ่ง ความคิด 2 ความคิด สิ่งที่น่ามาเปรียบเทียบจะเป็นอะไรก็ได้

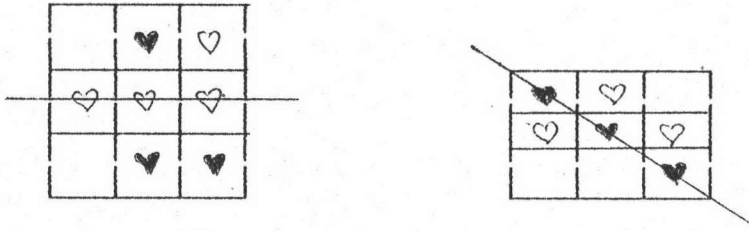
ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูจับสลากรายชื่อนักเรียนออกมา 2 คน โดยครูจะมีบัตรคำให้คนหนึ่งถาม อีกคนหนึ่งตอบ ถ้าตอบถูกจะได้ท็อฟฟี่เป็นรางวัล ครูจับสลากมา 3-5 คู่ คำถามได้แก่ จงบอกสัญลักษณ์ของคำต่อไปนี้อย่างน้อย 2 คำ

- ความซื่อสัตย์เปรียบเหมือนกับ..(เป่าบู่เงิน สุนัขเฝ้าบ้าน...)
- ความบริสุทธิ์เปรียบเหมือนกับ..(เด็กทารก สีขาว ...)
- คนใจร้ายเปรียบเหมือนกับ ..(แม่มด ยักษ์...)
- เจ้าหญิงสวยงามเปรียบเหมือนกับ (ดอกไม้ นางเอกละคร...)
- นกพิราบเปรียบเหมือนกับ.. (ความอิสระ ไร่เรียง...)

2. ครูสนทนาและอภิปรายถึงความหมายของการเปรียบเทียบแบบตรง

3. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 ฝ่าย ผลัดกันตอบคำถาม โดยใช้เกมช่องนำโชค นักเรียนจะมีบัตรรูปหัวใจฝ่ายละ 1 สี เมื่อตอบถูกก็สามารถจะนำหัวใจสีของตน ไปติดลงในตารางได้ครั้งละ 1 ใบ ฝ่ายใดสามารถติดรูปหัวใจเรียงกันครบ 3 ใบไม่ว่าจะเป็นแนวตั้ง ทแยง หรือแนวอน ได้ก่อนจะเป็นฝ่ายชนะ

คำถามได้แก่

- ผมคุณยายขาวเหมือนกับ..
- โน้ต เขียวเข้มพูดเร็วเหมือนกับ..
- พวกเงาะซาไกผิวดำเหมือนกับ
- วันนี่ฝนตกหนักเหมือนกับ..
- ผมคอยคุณนานเหมือนกับ ...
- ขนมปังก้อนนี้แข็งเหมือนกับ..
- บรรยากาศในห้องเงียบเหมือนกับ
- ยาขวดนี้ขมเหมือนกับ..
- เธอเขียนหนังสือตัวเล็กเหมือนกับ...

นักเรียนที่จะตอบคำถามนั้นจะต้องออกมาเขียนบนกระดานดำ และอธิบายเหตุผล หากสะกดผิด จะถูกหักคะแนน

4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการเปรียบเทียบแบบตรง และช่วยกันแก้ไขคำที่ถูกต้อง

5. ครูทบทวนการเขียนเปรียบเทียบแบบตรง โดยให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำต่าง ๆ สำหรับเปรียบเทียบ มาอย่างน้อยคนละ 5 ประโยค

6. นิทานซ้ำขึ้น

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนคิดหาประโยคเปรียบเทียบข้อความแบบบุคคลได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำและประโยคเพื่อเปรียบเทียบแบบบุคคลได้

อย่างมีเหตุผล

3. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนเรื่องราวตามจินตนาการของตนเองได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. นิทานเรื่องสัตว์โลกล้านปี
2. ภาพประกอบนิทาน
3. กระดาษ
4. บัตรคำ, แถบประโยค
5. รางวัลเป็นสติ๊กเกอร์รูปไดโนเสาร์
6. สลากรายชื่อนักเรียน

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบบุคคล หมายถึง การเปรียบเทียบโดยเอาตัวผู้เรียนไปเป็นบางสิ่งบางอย่างที่ครูกำหนดขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์ป่าในประเทศไทยที่กำลังจะหมดไปเพราะมนุษย์จับมากเกินไป หรือไม่ก็นำมาเลี้ยงในบ้าน จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันคิดว่า ถ้านักเรียนเป็นสัตว์ป่าเหล่านั้นกำลังจะถูกมนุษย์จับฆ่า นักเรียนจะทำอย่างไร (ถามนักเรียน 5-7 คน)
2. ครูอภิปรายถึงความหมายของการเปรียบเทียบแบบบุคคล

3. ครูเล่านิทานซ้ำชั้นเรื่อง สัตว์โลกล้านปี
4. ครูให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในนิทาน
5. ครูให้นักเรียนเล่านิทานซ้ำชั้นที่ฟังมาเปรียบเทียบกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยครูสุ่มถามนักเรียน 5-6 คน ซึ่งนักเรียนจะได้สติ๊กเกอร์รูปไดโนเสาร์เป็นรางวัล
6. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนประโยคเปรียบเทียบแบบบุคคลกรณี "ถ้านักเรียนเกิดทันเหตุการณ์ในนิทาน" นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไร ตามจินตนาการของคนอย่างน้อยคนละ 5 ประโยค
7. ครูให้นักเรียนเขียนเปรียบเทียบ โดยสมมติว่า เมื่อนั้นเป็นสัตว์โลกล้านปีจะรู้สึกอย่างไร
8. ครูสุ่มนักเรียนออกมาเขียนบนกระดานดำ 5 คน พร้อมกับอธิบายเหตุผล ใครเขียนเรียงประโยคและสะกดถูกต้อง รวมทั้งถูกต้องตามหลักของการเปรียบเทียบแบบบุคคล จะได้สติ๊กเกอร์รูปไดโนเสาร์เป็นรางวัล
9. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงความเป็นไปได้จากเรื่องที่เขียนเปรียบเทียบ และร่วมอภิปรายถึงการเขียนเปรียบเทียบแบบบุคคล
10. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าสามารถนำกิจกรรมการเขียนเปรียบเทียบแบบบุคคลไปใช้ได้อย่างไร
11. ครูคัดเลือกการเขียนเปรียบเทียบแบบบุคคลที่น่าสนใจของนักเรียนมาติดบอร์ด

นิทานซ้ำชั้นเรื่องสัตว์โลกล้านปี

สัตว์ประหลาดตัวหนึ่งมีอายุถึงล้านปี แต่ร่างกายยังดูแข็งแรง และน่าเกรงขาม หน้าตาน่ากลัว วันหนึ่งสัตว์ประหลาดตัวนั้นเกิดอยากเห็นมนุษย์ จึงชักชวนพรรคพวกเดินทางเข้ามาในหมู่บ้านของชาวป่า "ดิงดอง" เมื่อชาวป่าเห็นสัตว์โลกล้านปีก็พากันขับไล่ด้วยวิธีต่าง ๆ สัตว์ประหลาดเห็นดังนั้นก็เสียใจพากันร้องไห้ จนน้ำท่วมหมู่บ้านชาวป่า จึงพากันขอร้องไห้หยุดร้องไห้ มิเช่นนั้นจะพากันจมน้ำตาย และสัญญาว่าจะไม่ทำร้ายอีก สัตว์ประหลาดจึงหยุด ยิ้มโชว์เขี้ยวอันแหลมคม จากนั้นก็ช่วยกันกินน้ำตาของตนเองจนหมู่บ้านแห้งสนิท ชาวบ้านจึงสร้างที่อยู่และหาอาหารมาให้ สัตว์ประหลาดก็ไม่ยอมกิน ได้แต่ตามดูพฤติกรรม ชาวบ้านตลอดเวลา นอกจากนั้นยังพยายามเลียนแบบพฤติกรรมมนุษย์อีกด้วย จนชาวบ้านรำคาญและอึดอัด จนกระทั่งวันหนึ่ง เจ้าสัตว์โลกล้านปีเกิดหุดตัวเล็กลงท่ามนุษย์ เริ่มกิน

อาหารอย่างมนุษย์บ้าง ฝ่ายมนุษย์กลับตัวใหญ่ขึ้น...ใหญ่ขึ้น มีเขี้ยว มีหางอย่างสัตว์โลก
ล้านปี ชาวป่าดิงตองจึงกลายเป็นสัตว์ประหลาดที่พูดได้ สร้างความประหลาดใจให้กับหมู่บ้าน
อื่นมาก จึงแหกกันมาดูเป็นการใหญ่ ชาวป่าดิงตองเกิดความอับอาย จึงอพยพไปอยู่ในป่าลึก
สัตว์โลกล้านปีจึงครอบครองหมู่บ้านดิงตอง พยายามทำตัวเป็นมนุษย์ แต่ไม่สำเร็จเพราะพูด
ไม่ได้ สร้างความโกรธแค้นยิ่งนัก สัตว์โลกล้านปีจึงพากันทำลายข้าวของ ต้นไม้ บ้านเรือน
จนพอใจแล้วก็พากันกลับเข้าป่าตามเดิม ขณะที่เดินทางกลับก็เกิดพายุใหญ่ สัตว์โลกล้านปี
ถูกฝนกระหน่ำตัวจึงพองเพิ่มขึ้นจนมีขนาดใหญ่เท่าเดิม ส่วนชาวป่าดิงตองก็ถูกฟ้าผ่าสลบไป
3 วัน 3 คืน เมื่อฟื้นขึ้นมาแล้วก็กลายเป็นมนุษย์เหมือนเดิม

7. คำขวัญ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำเปรียบเทียบแบบบุคคลได้
2. เพื่อให้นักเรียนเขียนเรียงประโยคและสะกดคำได้ถูกต้อง

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. บัตรคำ, แถบประโยค
2. สลากรายชื่อ
3. ต้นไม้, ดอกไม้กระดาษ
4. กระดาษสำหรับเขียนคำขวัญ
5. กระเป๋าหนัง

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบบุคคล หมายถึง การเปรียบเทียบโดยนำตัวผู้เรียนไปเป็น
บางสิ่งบางอย่างที่ครูกำหนดขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกมทายใจ โดยครูจะมีคำต่าง ๆ อยู่ด้านหลังดอกไม้ ซึ่ง
ดอกไม้แต่ละดอกจะติดไว้บนต้นไม้ ให้นักเรียนเด็ดดอกไม้มา 1 ดอก แล้วแสดงท่าทางต่าง ๆ
ซึ่งแสดงถึงคำด้านหลังดอกไม้ ให้เพื่อนในชั้นทาย (ครูจับสลากรายชื่อนักเรียนประมาณ 6-8
คน) คำต่าง ๆ ได้แก่ เสียใจ, ขอความรัก, ตกใจ, ง่วงนอน, แข็งแรง, หิว (ซึ่งดอกไม้
บางดอกก็ไม่มีคำเขียนไว้ แต่จะมีหนอนแทนแสดงว่านักเรียนจะต้องกลับเข้าที่)

2. ครูนำคำว่า "ความรัก" จากดอกไม้มาถามนักเรียนว่า ถ้าโลกนี้ไม่มีความรัก
โลกนี้จะเป็นอย่างไร โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบ

3. ครูนำความหมายของการเปรียบเทียบแบบบุคคลทั้งถูกและผิดติดบนกระดาน
จากนั้นครูจับสลากเลือกนักเรียนมาเลือกแถบประโยคที่ถูกต้องไปติดทำบัตรคำการเปรียบเทียบ
แบบบุคคล

4. ครูอภิปรายถึงความหมายของการเปรียบเทียบแบบบุคคล

5. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 3 คน จากนั้นให้นักเรียนเล่นเกม "แข่งขัน
แต่งคำขวัญ" โดยครูจะมีคำขึ้นต้นให้ นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องแต่งคำขวัญให้มีความสัมพันธ์
สอดคล้องกัน มีสัมผัสหรือไม่มีก็ได้ โดยจะต้องเป็นลักษณะของการเปรียบเทียบแบบบุคคล
กลุ่มละอย่างน้อย 3 คำขวัญ คำขึ้นต้นได้แก่ "ถ้าเขาวชนติดยา....."

6. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเขียนคำขวัญบนกระดาน จากนั้นครู
และนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการเขียนคำขวัญ ตัวสะกด การวางรูปประโยค

7. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการเปรียบเทียบแบบบุคคล

8. กระจ่ายน้อย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนประโยคเปรียบเทียบแบบบุคคลได้
2. เพื่อให้นักเรียนสร้างประโยคได้แปลกใหม่ และหลากหลาย
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถแต่งประโยคตามจินตนาการได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. บัตรคำ, แถบประโยค
2. กระจ่ายแข็งรูปกระจ่าย
3. กระจ่ายแข็งซึ่งเป็นตารางทางเดินของกระจ่าย
4. กระจ่ายแข็งรูปแครอท

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบบุคคล หมายถึง การเปรียบเทียบโดยนำตัวผู้เรียนไปเป็น
บางสิ่งบางอย่าง ที่ครูกำหนดขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อเติมนิทาน โดยครูจะมีประโยคนำให้ 1 ประโยค
จากนั้นนักเรียนแต่ละคนผลัดกันออกมาแต่งนิทานคนละ 1 ประโยค ให้มีความสัมพันธ์สอดคล้อง
กัน จนกระทั่งครบทุกคน ประโยคนำได้แก่ "ถ้าฉันเป็นกระจ่ายน้อย..." นักเรียนทุกคน
จะต้องออกมาเขียนบนกระดานดำ
2. ครูถามทบทวนว่า เกมต่อเติมนิทานนี้เป็นลักษณะของการเขียนประโยคแบบใด
(การเปรียบเทียบแบบบุคคล)

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการเปรียบเทียบแบบบุคคล
4. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีกระดาษเป็นตัวแทนกลุ่ม ในการเล่นเกม "กระดาษน้อยสู้ชัยชนะ" นักเรียนจะต้องผลิตกันแต่งประโยคในลักษณะของการเปรียบเทียบแบบบุคคลภายใน กำหนดเวลาบนกระดาน หากแต่งประโยคถูกต้องและทันเวลา กระดาษซึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม ก็จะเดินไปได้ตามคะแนนที่อยู่ท้ายคำถามในบัตรคำรูปแครอท เช่น กำหนดไว้ 3 ช่องก็สามารถเดินไปได้ 3 ช่อง เป็นต้น กลุ่มใดเดินถึงเส้นชัยก่อนจะเป็นฝ่ายชนะ คำถามได้แก่
 - จากเรื่องราชสีห์กับหนู ถ้านักเรียนคือหนู ในเรื่องจะทำอย่างไรในการช่วยราชสีห์ โดยที่ไม่เหมือนกับหนูในเรื่อง
 - จากเรื่องเตวดากับคนตัดฟัน ถ้านักเรียนเป็นต้นไม้ที่กำลังจะถูกตัด นักเรียน จะทำอย่างไร
 - จากเรื่องเจ้าชายกบ ถ้านักเรียนถูกสาบให้เป็นกบ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร
 - จากเรื่องหนูน้อยหมวกแดง ถ้านักเรียนเป็นหนูน้อยหมวกแดง นักเรียน จะจัดการอย่างไรกับหมาป่า
 - จากเรื่องชวานากับงูเห่า ถ้านักเรียนเป็นชวานา นักเรียนจะทำอย่างไรกับงูเห่า
 - จากเรื่องโคเรมอน ถ้านักเรียนเป็นโคเรมอน นักเรียนจะทำอะไรเพื่อสังคมบ้าง
 - จากเรื่องหมู 3 ตัว ถ้านักเรียนเป็นสุนัขจิ้งจอก นักเรียนจะทำอย่างไร เพื่อหนีบ้านของหมู
 - ถ้านักเรียนเป็นพระอภัยมณี จะมีวิธีจัดการกับผีเสื้อสมุทรอย่างไร
5. ครูให้นักเรียนแต่ละคนแต่งประโยคของตนเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากบนกระดานต่าคณะ 5-10 ประโยค
6. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ถึงความหมายและวิธีการเปรียบเทียบแบบตรง
7. ให้นักเรียนนำประโยคที่แต่งขึ้นมาส่งครู

9. ไม้ไผ่

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำตรงข้ามกับคำที่กำหนดได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียบเรียงประโยคและเขียนเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้งได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. บัตรคำ, แถบประโยค
2. กระดาษลายไม้ไผ่ที่เป็นโครงสร้างของบ้าน
3. แผนภูมิคำกลอน
4. สลากรายชื่อนักเรียน
5. รางวัลรูปไอศกรีม

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง หมายถึง การเปรียบเทียบโดยนำคำที่ขัดแย้งกันมาสร้างเป็นคำใหม่

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูติดแผนภูมิคำกลอนบนกระดาน ครูให้นักเรียนอ่านคำกลอน 1 ครั้ง จากนั้นครูจับสลากชื่อนักเรียนมา 5-6 คน มาขีดเส้นใต้คำที่มีความหมายตรงข้ามกันแล้วเขียนบนกระดาน

บทกลอน

บ้านของเรามี <u>ความรัก</u> ความอบอุ่น	จะมีวุ่นนอกข้างนอกไปใยเล่า
เพราะมีแต่ <u>ความเกลียด</u> ซึ่งความมีว่เมา	หาก <u>หุเบา</u> ไม่หนักแน่นคงเสียใจ
เป็นนักเรียนต้อง <u>ขยัน</u> หมั่นเขียนอ่าน	อย่า <u>เกียจคร้าน</u> ทำการบ้านอย่าเฉไฉ
ทำเสร็จแล้วก็เล่นแต่ <u>อย่าไกล</u>	เล่น <u>ใกล้ใกล้</u> พ่อแม่ภัยไม่มี
<u>คนดี</u> ชั่วปะปนอยู่ทุกหนแห่ง	ควร <u>จะแบ่ง</u> สิ่งใดร้ายต้องหลีกเลี่ยง
มอบ <u>ความรัก</u> ให้แก่กันสุขทวี	จะ <u>ไม่มี</u> ทุกข์ที่กล้าคลายสบายเอย

2. ครูให้นักเรียนช่วยกันหาคำที่ตรงกันข้ามกันเพิ่มเติม เช่น ความรัก ตรงข้ามกับ ความเกลียด, ขยะแขยง, รังเกียจ... เป็นต้น

3. ครูสนทนาและอภิปรายถึงความหมาย และการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง

4. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม เพื่อเล่นเกมสร้างบ้านไม้ไผ่ โดยครูจะแจกกระดาษลายไม้ที่เป็นส่วนประกอบต่าง ๆ ของบ้าน ได้แก่ ประตู หน้าต่าง หลังคา เป็นต้น ให้แต่ละกลุ่ม จากนั้นครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาครั้งละ 1 คน เพื่อมาแต่งประโยคเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง คนละ 1 ประโยค ถ้าเขียนได้ถูกต้องตามหลักภาษา ภายในเวลาที่กำหนด (คนละ 3 นาที) กลุ่มนั้นสามารถนำส่วนประกอบของบ้านไปติดได้ครั้งละ 1 ชิ้น กลุ่มใดสามารถประกอบเป็นบ้านได้สมบูรณ์ที่สุด กลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ จะได้รางวัลเป็นไอศกรีมติดเสื้อ คำที่จะให้แต่งประโยคได้แก่ ความรัก, ไกล, เบา, ความสุข, ขยัน, คนดี

5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง

6. ครูทบทวนความหมาย และการเปรียบเทียบ เทียบแบบคู่คำขัดแย้ง

7. ครูให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคแบบคู่คำขัดแย้ง จากคำต่าง ๆ ในข้อ 4

10. นิกถึงอะไร

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีความหมายเหมือนกันได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำและประโยคเปรียบเทียบแบบตรงได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. บัตรคำ, แถบประโยค
2. ตารางคะแนนโดยใช้สัญลักษณ์นกูกแทนตัวเลข
3. กระเป๋าหนัง

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบตรง หมายถึง การเปรียบเทียบง่าย ๆ ระหว่างสิ่งของ 2 สิ่ง ความคิด 2 ความคิด สิ่งที่เรา拿来เปรียบเทียบจะเป็นอะไรก็ได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกมเที่ยวเมืองไทย โดยครูจะแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ครูจะมีบัตรคำเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย เมื่อนักเรียนเห็นชื่อสถานที่นั้น ๆ นักเรียนจะนิกถึงอะไรบ้าง ให้เขียนบนกระดานให้มากที่สุดภายในเวลา 30 วินาที ซึ่งจะให้คะแนนตามจำนวนคำที่ถูกต้องของแต่ละคน เมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน กลุ่มใดมีคะแนนมากกว่าจะเป็นผู้ชนะ ถ้าสละกตผิดจะถูกหักคะแนน สถานที่ต่าง ๆ ได้แก่ ภูเก็ต พระราชดู่-ก่องข้าวน้อย กาญจนบุรี เชียงใหม่ นครปฐม

2. ครูนำความหมายของการเปรียบเทียบแบบตรงติดบนกระดาน พร้อมกับบัตรคำ การเปรียบเทียบแบบตรง การเปรียบเทียบแบบบุคคล การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง จากนั้นสุ่มนักเรียนออกมาเลือกบัตรคำที่มีความหมายตรงกัน

3. ครูทบทวนความหมายของการเปรียบเทียบแบบตรง

4. ครูให้นักเรียนเล่นเกม นิกถึงอะไร โดยใช้กลุ่มเดิม นักเรียนจะต้องแต่งประโยคเพื่อเปรียบเทียบแบบตรงจากของ 2 สิ่งหรืออื่น ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการไปเที่ยวทั่วไทย เมื่อครูติดบัตรสำหรับให้นักเรียนเปรียบเทียบ ทั้ง 2 กลุ่ม จะต้องส่งตัวแทนออกมาเขียนบนกระดาน ในแต่ละคำผู้เล่นจะต้องไม่ซ้ำกัน คำต่าง ๆ ได้แก่

- เปรียบเทียบคนกับทะเล
- เปรียบเทียบสร้อยคอกับงู
- เปรียบเทียบคนอีสานกับความอดทน
- เปรียบเทียบพระธาตุก่องข้าวน้อยกับความกตัญญู
- เปรียบเทียบช้างกับการทำงาน

5. ครูให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และอภิปรายถึงการเขียนเปรียบเทียบแบบตรง

6. ครูให้นักเรียนแต่ละคนแต่งประโยคเปรียบเทียบแบบตรงลงสมุด โดยนึกคำเอง

11. ไครน่

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำและประโยคแบบคู่คำขัดแย้งได้
2. เพื่อให้นักเรียนเขียนคำตรงข้ามกับคำที่กำหนดได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียน และสะกดคำได้ถูกต้อง

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. ละครดาชรูปดินสอ 15 คู่
2. เพลงจับคู่ดินสอ
3. บัตรคำ, ละครดาช
4. รางวัลรูปดาว

เนื้อหา การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง หมายถึง การเปรียบเทียบโดยนำคำที่ขัดแย้งกันสองคำ มาสร้างเป็นคำใหม่

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

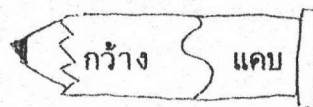
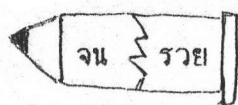
1. ครูแจกละครดาชซึ่งรูปดินสอ ซึ่งถูกแยกออกเป็น 2 ส่วน (ด้านหลังดินสอจะมีคำที่ตรงข้ามกัน) ได้แก่ จน-รวย, กว้าง-แคบ, ขาว-ดำ, ยาว-สั้น, ปิด-เปิด, อ้วน-ผอม, สูง-เตี้ย, มาก-น้อย, เค็ม-จืด, ทุกข์-สุข, ขม-หวาน, แข็งแรง-อ่อนแอ, เบา-ดั่ง, เล็ก-ใหญ่, ขยัน-ขี้เกียจ
2. ครูร้องเพลง "จับคู่ดินสอ" เพื่อให้นักเรียนหาคู่ดินสอที่มีคำตรงข้ามกันเมื่อเจอคู่ของตัวเองแล้วให้นั่งอยู่ด้วยกัน
3. ให้นักเรียนแต่ละคู่แสดงคำด้านหลังดินสอที่แจกให้ โดยให้ออกมาเขียนที่กระดาน
4. ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันหาคำตรงข้ามกันเพิ่มเติม แล้วให้เขียนใส่ละครดาชให้มากที่สุด ซึ่งเป็นคำที่ได้จากดินสอ เช่น จนตรงข้ามกับ รวย, มั่งคั่ง, ล่ำซำ, มั่งมี เป็นต้น
5. ครูสุ่มนักเรียน 3-5 คู่ ออกมาอ่านให้เพื่อนฟัง
6. ครูสนทนาและอภิปรายถึงความหมายของคู่คำขัดแย้ง และการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง
7. ครูให้นักเรียนเล่นเกม "ใครแน่" โดยครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคู่ละ 1 บัตรคำ ซึ่งแต่ละบัตรคำจะมีคำหรือวลีสั้น ๆ ให้นักเรียนช่วยกันเขียนเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้งโดยต่อเติมให้เป็นประโยค หรือวลีที่มีความหมายตรงข้ามในตัวเอง ซึ่งอาจทำให้ความหมายเปลี่ยนไปให้มากที่สุด ภายในเวลา 10 นาที เช่น เธอมีความสุขที่... กองไฟนั้น... เป็นต้น คู่ใดสามารถเขียนเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้งได้มากที่สุด ถูกต้องตามหลักภาษา และมีเหตุผล คู่ไหนเป็นผู้ชนะเลิศ ได้รางวัลเป็น "รูปดาวติดเสื้อ"

8. ครูให้นักเรียนแต่ละคนนำเสนอ โดยเขียนลงในบัตรคำ แล้วติดบนกระดานให้เพื่อนอ่าน
9. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงคำที่เขียนผิด หรือประโยคที่เขียนไม่ถูกต้องตามหลักภาษา
10. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงความหมายในการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง
11. ครูแนะนำวิธีการเขียนเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง

เพลงจับคู่คำสอ

คำร้อง	ขจิตพรรณ ประดิษฐพงศ์	ทำนอง	เพลงเสื่อ (ชั้นนี้)
	ถึงให้ไปก็ดูไม่ออก		ดินสอของใครคู่ใครกันหนา
	รีบเร็วไวอย่ามัวเชื่องช้า		สบตาเมื่อไรได้คู่กันแน่นอน
	ได้แล้วลองประสานด้วยกัน		เกิดความสำคัญด้านหลังดินสอ
	ถ้าใครมีข้อความนั้นพอ		อย่ามัวรีงรอจับคู่กันออกมา
	ออกมาเร็วไว แสดงให้เห็น		เผยที่เป็นว่าจะสำคัญเท่าไร
	ออกมาเร็วไว แสดงให้เห็น		เผยที่เป็นความสำคัญที่นำดู

ตัวอย่าง

12. ความลับ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถหาคำตรงกันข้ามได้อย่างรวดเร็ว
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำและประโยคเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้งได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้คล่องแคล่วและถูกต้อง

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. บัตรคำ, แถบประโยค	3. เทปเพลง, วิทยุ
2. นกหวีด	4. กระเป๋าหนัง

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง หมายถึง การเปรียบเทียบโดยนำคำที่ขัดแย้งกันสองคำ มาสร้างเป็นคำใหม่

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกมหาคำตรงข้าม ซึ่งในบัตรคำนั้นจะมีคำที่มีความหมายตรงข้ามกันอยู่คนละบัตรซึ่งมี 2 ชุด ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม จากนั้นแจกบัตรคำให้กลุ่มละ 1 ชุด นักเรียนจะถือบัตรคำไว้คนละใบ โดยจับคู่กันแต่ละคู่จะได้คำที่ตรงข้ามกันให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ยืนจับคู่เป็นวงกลมซ้อนกัน โดยให้นักเรียนที่ยืนอยู่วงในหันหน้าเข้าสู่จุดศูนย์กลางของวงกลม และนักเรียนที่อยู่วงนอกของทั้ง 2 กลุ่มหันหน้าออกจากวงกลม เมื่อครูเปิดเพลงเป็นสัญญาณการเริ่มเล่น นักเรียนจะต้องส่งบัตรคำของตนไปรอบ ๆ วง (ส่งทางขวา) ทั้งวงนอกและวงใน เมื่อปิดเพลงทั้ง 2 กลุ่มจะต้องหยุดส่งบัตรคำแล้วรีบหาคู่ของตนที่มีบัตรคำตรงข้ามกันในกลุ่มตนให้เร็วที่สุด เมื่อพบแล้วให้นั่งลงชูบัตรคำขึ้นภายใน

20 วินาที เมื่อครูเป่านกหวีดทุกคนจะต้องหยุด คู่ใดจับคู่ถูกต้องทันเวลา ก็จะได้คู่ละ 2 คะแนน คู่ใดคะแนนมากกว่าเป็นฝ่ายชนะ บัตรคำได้แก่ เบา-หนัก, กลัว-กล้า, สุจริต-ทุจริต, ใหม่-เก่า, เร็ว-ช้า, โกล้-ไกล, ค่อย-ดัง เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันแล้ว ครูนำบัตรคำต่าง ๆ เปรียบกับกระเป๋านั้น

2. ครูสนทนาและอธิบายถึงความหมาย และการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมความลับ โดยให้นักเรียนแต่ละคนนำคำจากบัตรคำบนกระเป๋านั้น 1 คำมาแต่งประโยคให้เป็นการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง โดยให้นักเรียนแต่ละคนเก็บเอาไว้เป็นความลับไม่ให้เพื่อนเห็น เมื่อทุกคนเขียนเสร็จแล้วให้นำมาวางไว้บนโต๊ะครู ครูจะสำรวจว่านักเรียนคู่ใดแต่งประโยคโดยใช้คำตรงข้ามกัน คู่ไหนจะต้องให้เพื่อนในชั้นลงอาญา เช่น คนหนึ่งนำคำว่ากลัวมาประโยค อีกคนหนึ่งนำคำว่า กล้ามาแต่งประโยค เป็นต้น ถือว่าเก็บความลับไม่อยู่ทำให้ผู้อื่นล่วงรู้ (การลงอาญา เช่น รำวง, เต็นรำ, ร้องเพลง...ฯลฯ) ทำเช่นนี้ 4-5 ครั้ง โดยมีกติกาว่าห้ามใช้คำเดิมมาแต่งประโยค
4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการเปรียบเทียบคู่คำขัดแย้ง
5. ครูทบทวนความหมายของการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง
6. ครูให้นักเรียนทุกคนนำคำจากบัตรคำบนกระเป๋านั้นมาแต่งเป็นประโยคแบบคู่คำขัดแย้ง

13. เวทมนต์

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีความหมายตรงข้ามกันได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถแต่งประโยคเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถกำหนดคำสำหรับแต่งประโยคได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. ตี๊กตา, เครื่องแต่งกาย
2. คทาวิเศษ
3. บัตรคำ, แถบประโยค

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง หมายถึง การเปรียบเทียบโดยนำคำที่ขัดแย้งกันสองคำมาสร้างเป็นคำใหม่

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม เล่นเกมแต่งตัวตี๊กตา ครูจะมีบัตรคำให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันออกมาใบ้คำ (ส่งตัวแทนออกมากลุ่มละ 2 คน สำหรับใบ้คำ) ซึ่งนักเรียนจะต้องใบ้คำโดยกล่าวถึงคำตรงข้าม เช่นคำว่า ความสวย นักเรียนจะต้องใบ้ว่า "คำอะไรที่มีความหมายตรงข้ามกับคำว่า "น่าเกลียด" เป็นต้น เมื่อทายถูก 1 คำ สามารถนำเครื่องแต่งกายตี๊กตาฝ่ายตนไปติด 1 ชิ้น ซึ่งจะต้องใบ้คำ - ทายคำภายใน 20 วินาที คำที่ให้ทายได้แก่ ทิศใต้, สวยงาม, ตอนค่ำ, วุ่นวาย, ตัวเล็ก, ผู้ใหญ่, ร้องไห้, หนาว, ขาวผ่อง, ใหญ่โต, กว้างขวาง และเก่าช้ำ

2. กลุ่มที่สามารถแต่งตัวตุ๊กตาฝ่ายตนครบ กลุ่มนั้นจะได้ทายคำใหญ่ คือ ความหมายของการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง เพื่อชิงคทาวิเศษ หากตอบผิดอีกกลุ่มหนึ่ง จะได้อตอบ

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงความหมายของการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง

4. ครูให้นักเรียนกลุ่มที่มีคทาวิเศษ สามารถใช้เวทมนต์จากคทาในการกำหนดคำต่าง ๆ ให้อีกกลุ่มหนึ่งแต่งประโยคเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้งได้ 4 คำ ซึ่งจะต้องนำมาแต่งบนกระดาษ ถ้าแต่งประโยคถูกต้องไม่ผิดหลักภาษาทั้ง 4 คำ กลุ่มนั้นก็จะได้ใช้เวทมนต์กำหนดคำให้อีกกลุ่มแต่งประโยคบ้าง แต่ถ้าผิดกลุ่มที่มีคทาวิเศษสามารถใช้เวทมนต์สาปให้อีกกลุ่ม ทำทางเขียนแบบสัตัวอะไรก็ได้ และสามารถให้เวทมนต์กำหนดคำให้แต่งประโยคอีก 3 คำ กลุ่มใดมีคะแนนสะสมจากการแต่งประโยคมากกว่า กลุ่มนั้นเป็นฝ่ายชนะ

5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้งและการร่วมกิจกรรม

6. ครูทบทวนความหมายของการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง

14. คาดการณ์

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถมีความคิดจินตนาการได้คล่องแคล่ว
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนประโยคเปรียบเทียบแบบบุคคลได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. บัตรคำ, แถบประโยค
5. อมยิ้ม

2. ภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ 5 ชุด	6. สลากรายชื่อ
3. เกมตกปลา	7. ภาพบุคคลสำคัญ
4. สติ๊กเกอร์รูปปลา	

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบบุคคล หมายถึง การเปรียบเทียบโดยเอาตัวผู้เรียนไปเป็นบางสิ่ง บางอย่างที่ครูกำหนดขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกมตกปลา โดยครูจะนำปลากระดาษประมาณ 6-7 ตัว ใส่ในกล่องกระดาษ ด้านหลังของปลาแต่ละตัวจะมีค่าต่าง ๆ เขียนไว้ ได้แก่ นักดับเพลิง, อัปพลิเคชัน, ลีนเนื้อปลาตัว, ไฟ และมีปลาบางตัวจะมีรูปหนอนอยู่ ใครที่จับปลาที่มีค่าต่าง ๆ ดังกล่าวนักเรียนจะต้องแสดงความคิดเห็นว่า ถ้านักเรียนเป็นสิ่งเหล่านั้นจะเป็นอย่างไรบ้าง ส่วนปลาที่มีหนอนให้นักเรียนกลับไป หลังจากแสดงความคิดเห็นแล้ว จะได้สติ๊กเกอร์รูปปลาเป็นรางวัล
2. ครูให้นักเรียนร่วมอภิปรายถึงความหมายของการเปรียบเทียบแบบบุคคล
3. ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ 5 กลุ่ม เล่นเกม คาดการณ์ โดยครูจะแจกรูปภาพต่าง ๆ ให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ชุด แต่ละชุดจะเป็นเรื่องราวต่อเนื่องกัน ซึ่งจะยังไม่จบ นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องคาดเดาเหตุการณ์ขึ้น เพื่อให้เรื่องราวต่าง ๆ นั้นจบลง โดยเอาตัวเองเข้าไปเป็นตัวเอกของรูปภาพนั้น แล้วเขียนลงกระดาษ คาดการณ์ว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป จะวาดรูปประกอบหรือไม่ก็ได้ แต่จะต้องแต่งประโยคต่อเติมเรื่องราวนั้น ไม่น้อยกว่า 5 ประโยค
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำภาพของกลุ่มตนมาติดบนกระดาน พร้อมทั้งเขียนประโยคที่กลุ่มเขียนไว้ บนกระดาน
5. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงเหตุการณ์ของแต่ละกลุ่ม ถึงความเป็นไปได้ และความถูกต้องตามหลักภาษา กลุ่มใดสะกดผิด หรือวางรูปประโยคไม่ถูกต้อง ก็จะถูกหักคะแนน กลุ่มใดถูกต้องมากที่สุดจะได้มียืมเป็นรางวัล

6. ครูและนักเรียน ร่วมอภิปรายถึงกิจกรรมและความหมายของการเปรียบเทียบแบบบุคคล

7. ครูทบทวนการเปรียบเทียบแบบบุคคล โดยครูจะมีรูปภาพบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือบุคคลสำคัญ ให้นักเรียนนำตัวเองไปเปรียบเทียบกับบุคคลเหล่านั้นว่า ถ้านักเรียนเป็นคนเหล่านั้นจะเป็นอย่างไร ได้แก่ เบิร์ดธงไชย, อภัสรา, นายกรัฐมนตรี, เขาทราย เป็นต้น จากนั้นจับสลากรายชื่อให้นักเรียนให้ออกมาเขียนเปรียบเทียบแบบบุคคลบนกระดาน

15. รวบรวมใจ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียนสามารถคิดหาคำที่ตรงกันข้ามกันได้ อย่างคล่องแคล่ว
2. เพื่อให้ นักเรียนสามารถแต่งประโยคแบบคู่คำขัดแย้งได้
3. เพื่อให้ นักเรียนสามารถอภิปรายความหมายของการเปรียบเทียบแบบคู่คำ

ขัดแย้งได้

ระยะเวลาที่ใช้

ใช้เวลา 60 นาที (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที)

สื่อการสอน

1. บัตรคำรูปหัวใจ	3. อมยิ้ม
2. บัตรคำ, แถบประโยค	4. กะหวีต

เนื้อหา

การเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง หมายถึง การเปรียบเทียบโดยนำคำที่ขัดแย้งกันสองคำมาสร้างเป็นคำใหม่

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูสุ่มนักเรียนมา 4 คู่ เล่นเกมชิงมอฮีมโดยครู จะมีบัตรคำอยู่ 4 บัตร ให้นักเรียนแต่ละครุช่วยกันบอกคำตรงข้าม (แบบชิงร้อยชิงล้าน) ทีละคู่ คู่ใดสามารถบอกคำตรงกันข้ามจากบัตรคำที่ครูแจกให้มากที่สุด จะได้มอฮีมเป็นรางวัล คำต่าง ๆ ได้แก่ ตระหนี่, เล็กน้อย, ยาก และเรี่ยร้อย
2. ครูทบทวนความหมายของการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้งจากแถบประโยค
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมรวมใจ โดยแบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม ครูแจกบัตรคำรูปหัวใจให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ใบ จากนั้นครูติดบัตรคำรูปหัวใจที่เป็นคำตรงข้ามกันกับบัตรคำที่แจกให้กับกระดานดำ โดยติดปะปนกัน เมื่อครูให้สัญญาณแหวีดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาหยิบบัตรคำรูปหัวใจ ที่มีความหมายตรงข้ามกับบัตรคำรูปหัวใจของกลุ่มตนเองครั้งละ 1 บัตรคำต่อ 1 สัญญาณจนกระทั่งหมด
4. เมื่อแต่ละกลุ่มรวบรวมหัวใจได้ครบแล้ว ให้แต่ละกลุ่มรวมใจเหล่านั้นโดยช่วยกันนำคำเหล่านั้นมาแต่งประโยคเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง ให้มากที่สุด ภายในเวลา 10 นาที จากนั้นให้แต่ละกลุ่มออกมาเขียนบนกระดาน
5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ถึงการวางรูปประโยคและการสะกดคำ กลุ่มใดเขียนผิดก็จะถูกหักทีละ 1 คะแนน กลุ่มใดมีคะแนนมากที่สุดกลุ่มนั้นชนะ
6. ครูและนักเรียน ร่วมกันอภิปรายถึงการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง
7. ครูทบทวนความหมายและการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้ง โดยครูจะมีบัตรคำรูปผลไม้และตัวหนอน บัตรคำรูปตัวหนอนจะเป็นประโยคเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้งที่ยังไม่สมบูรณ์ ซึ่งครูจะสุ่มนักเรียนออกมาเติมประมาณ 5 คน ได้แก่
 - งานกาชาดปีนี้ (สนุกสนาน) แบบชิงกะต่ายเสียเหลือเกิน
 - มานีทำทางเห็น็ดเห็น้อยอย่าง (กระซุ่มกระซวย)
 - ดวงแก้วพูดจา (ฉะฉาน) แบบตะกุกตะกักอย่างบอกไม่ถูก
 - การแดงบนเวทีนั้น (สวย) เสียไม่มี
 - แม่ค้าขายของ (กำไร) ย่อยยับ
8. ครูสรุปความหมายของการเปรียบเทียบแบบคู่คำขัดแย้งอีกครั้ง

เช่น

เร็ว

เฉื่อยชา

งุ่มง่าม

รถลาก

เต่าคลาน

เสียงดัง

มดหาว

กระหึบ

คนไข้

แมลงหวี่

เป็นต้น

แบบทดสอบทักษะการเขียน

แบบทดสอบทักษะการเขียน

ตอนที่ 1

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนคำเปรียบเทียบสิ่งที่กำหนดขึ้น ให้มีความหมายใกล้เคียงกัน
อย่างน้อย ข้อละ 3 คำ มาให้มากที่สุด (ให้นักเรียนตอบทุกข้อ)

ตัวอย่าง 0. ตัวดำ เหมือน. ถ่าน เงาะป่า นิโกร นกกา หมึก ยาขัดรองเท้า เป็นต้น

1. ผมหยิก เหมือน
2. ชยัน เหมือน
3. สดชื่น เหมือน
4. เล็ก เหมือน
5. ขม เหมือน
6. น่ารัก เหมือน
7. น้ำตาไหล เหมือน
8. เสียงดัง เหมือน
9. อร่อย เหมือน

10. กลม เหมือน

ตอนที่ 2

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนผลที่จะเกิดตามมาจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น โดยให้นักเรียนหาคำตอบให้มากที่สุด และหาคำตอบที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร ให้นักเรียนตอบทุกข้อ

ตัวอย่าง 0. ถ้าไม่มีเวลากลางคืน จะเกิดอะไรขึ้น

จะต้องทำงานมากขึ้น, ไม่ต้องใช้นาฬิกาปลุก, บ้านที่สร้างไม่ต้องมีห้องนอน คนต้องไม่ต้องนอน, คนหน้าตาไม่สวยเพราะไม่ได้พักผ่อน, ไม่มีผ้า เป็นต้น

1. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นธนบัตรในกระเป๋าสตางค์ของคนรวย

.....

2. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นยุง

.....

3. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเราไม่จำเป็นต้องกินข้าว

.....

4. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเราบินได้

.....

5. สมมติว่า นักเรียนเกิดมาจากหอยสังข์ จะเกิดอะไรขึ้น

.....
.....
.....

6. ถ้าเจ้านิลคือตัวนักเรียนจะเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

7. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นนางฟ้า

.....
.....
.....

8. สมมติถ้านักเรียนไม่ต้องเรียนหนังสือจะเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

9. ถ้านักเรียนเป็นโดเรมอนที่ไม่มีของวิเศษ

.....
.....
.....

10. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าเราต้องเดินทางด้วยเฮลิคอปเตอร์

.....
.....
.....

ตอนที่ 3

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนคำที่ตรงกันข้ามกัน โดยให้ความหมายตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้ มาอธิบายคำต่าง ๆ ให้เป็นประโยคหรือวลีในรูปแบบใหม่ที่มีความหมายใหม่ หรือเปลี่ยนไป จากเดิม

ตัวอย่าง 0. รวย - รวยเสียให้เข็ด, รวยอย่างขมขื่น, รวยเสียไม่มี, รวยอย่าง กระจอก, รวยอย่างปอน ๆ, เป็นต้น

1. สวย
.....
2. โง่
.....
3. คนจน
.....
4. ไฟ
.....
5. เร็ว
.....
6. เล็ก
.....
7. ใจดี
.....
8. แร้ง
.....

9. เสียงดัง

.....

10. สะอาด

.....

ภาคผนวก ข

รายละเอียดแสดงการเปรียบเทียบทักษะการเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมชินแนคติกส์
2. เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามปกติ

ตัวอย่างผลงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมชินแนคติกส์

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>ตอนที่ 1: การเขียนคำเปรียบเทียบ</p> <p>1. ผมหยิก เหมือน เงาะป่า เงาะ คนป่า นิโกร เส้นหมี่ ฝอยทอง ตัดผม คนที่ผมหยิกมาแต่กำเนิด ฝอยขัด หม้อ ผมเปีย ครูชัชฎา โปเต้ บันได ต่างหู ผมหยักศก บะหมี่</p> <p>2. ชยัน เหมือน วัว ควาย คน มด ผึ้ง คนชยัน คนฉลาด ปลวก</p>	<p>ตอนที่ 1: การเขียนคำเปรียบเทียบ</p> <p>1. ผมหยิก เหมือน ชนแกะ ผมตุ๊กตา เกาวัลย์ งูชดตัว โปเต้ เจอผี หางสิง ผ้าขนหนู ผมยักซ์ บันได หมวดปลาหมึก คนป่า เงาะป่า ธิบี่ บุ่ม่า คนตัดผม นิโกร สปริง เชือกเป็นชุด ๆ ไม้กวาด คลื่นทะเล ชนเงาะ ฝอยขัดหม้อ กระจดาชยุ่ย ๆ ทุเรียน เลื้อยยับ ๆ เส้นหมี่ ฝอยทอง ถุงที่ยีบ คนอิสลาม ผมคั้น กระจดาชที่ยีบ เลื้อยที่ไม่ได้รัด บะหมี่ กิ่งกือ พัลรูนี้ ด้ายพันกัน เมฆูซา (การ์ตูน) แม่มด หมูหยอง ผมปลอม ต่างหู หมามาขบยุย ต้นไม้ ผมเปีย สายโทรคัมภ์ ลวด เชือกฟาง ขนมห้วญู ดอกเข็ม หนอน ใบไม้เหี่ยว</p> <p>2. ชยัน เหมือน สุนัข คนกวาดขยะ พ่อแม่ สุนัขตำรวจ ครู โจร มด ปลวก ผึ้ง นักเรียน สถาปนิก คนเรียนเก่ง คนที่ชอบอ่าน หนังสือ กระจแต เขี้ยว หนุณา นักปราชญ์ หมอ หนอน เต่า คนทำงาน ทหาร ภารโรง ต็อกเตอร์ สลัม คนใช้ โมกุน นักกระโดดน้ำ อริสา กรรมกร ชาวนา ไม้กวาด คนที่ทำมาหากินตั้งแต่เช้าจนค่ำ คนจน ตักแตน</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>3. สดชื่น เหมือน เฟื่องล้งหน้า ได้ไปเที่ยว ดอกไม้ ได้ว่ายน้ำ ได้อาบน้ำ คนยิ้ม ฟ้าใสตอนเช้า ได้ดูการ์ตูน</p>	<p>3. สดชื่น เหมือน ได้เพชร ได้ทอง คนที่ ตื่นเช้า ได้กินน้ำหวาน นกที่บินอยู่บนท้องฟ้า อยู่บนสวรรค์ ได้สูดอากาศบริสุทธิ์ ต้นไม้ผลิใบ อยู่ใกล้น้ำตก ต้นไม้ได้น้ำ ได้ไปเที่ยว ฝนตก ดอกไม้บาน ได้รางวัล ได้ล้งหน้า เวลาอาบน้ำ ได้ดมดอกไม้หอม ๆ จิบน้ำเย็น เฟื่องอาบน้ำ ใบไม้ถูกน้ำค้าง นกร้องเพลง สอบได้ที่ 1 ครอบครัวที่มีความสุข อากาศยามเช้า ท้องฟ้าสว่าง คนที่มีความสุข ได้ของใหม่ ได้ประแป้งหอม อยู่กลางป่า ยืนอยู่บนภูเขา กุหลาบ ตอนกลางคืน อยู่กลางทุ่งหญ้า มีความรัก ได้ออกกำลังกาย</p>
<p>4. เล็ก เหมือน มด ปลวก ผึ้ง ตัวต่อ เหา งู เชื้อโรค ฝา เส้นผม หนู ลูกนก คนแคระ ผีเสื้อ ยุง เด็ก ทารก แมลง เพชร ชี้เล็บ</p>	<p>4. เล็ก เหมือน มด เข็มหมุด ชี้ฝุ่น ไข่เหา หิน ดิน เชื้อโรค เศษชอล์ก เม็ดแป้งโม เมล์ดมีซ ชี้อย่างลบ ใบมะขาม กีบ กระดาษที่ถูกฉีก ผม ขนคิ้ว ขนตา เหา หิด ชี้เล็บ ชี้ตา เศษกระดาษ เม็ดยา เม็ดทราย น็อต ยุง ตัวหนังสือ ยางรัดผม ก้อนกรวด ปลวก แบ่ง เมล์ดข้าว ก้านตุ่มหู ชี้รังแค เศษขนม ละอองฝน ลูกปลา จุด พยาธิ แมลงสาบ เศษผง คนแคระ หนู หัวเข็มหมุด แมลงวัน ผงนม เอโรอิน เม่น เม็ดฝน ลูกน้ำ เม็ดน้ำตาล ผงช็อกฟอก ฝา พริ้งชี้หนู เม็ดสั้ม เหยี่ยวสลึง ไม้จิ้มฟัน ชี้กบ</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>5. ขม เหมือน ยา บอระเพ็ด ผัก มะระ</p>	<p>หัวตะปู แหวนเพชร ไล่เดือน ไช้จิ้งจก 5. ขม เหมือน เหล็กแหลก สันมิต มะกรูด ถ่าน ซอส์ก ยา ฟองสบู่ มะระ น้ำยา ล้างจาน บอระเพ็ด เปลือกไม้ ผัก ยางไม้ ดอกไม้ หมากร เหล้า เบียร์ สมุนไพร ใบไม้ กระดาษ น้ำในสระ หิน อัจจาระ แป้ง กุ้งสด เนื้บ ซ็อคโกแลต ขี้ยางลบ เปลือกแอปเปิ้ล เปลือกมังคุด ถั่ว ยางกล้วย น้ำทะเล</p>
<p>6. น้ำรัก เหมือน แมว หมา ตุ๊กตา ทารก กระจ่าง ปลา</p>	<p>6. น้ำรัก เหมือน ตุ๊กตา กระจ่าง กระจอก แมว สุนัข นางฟ้า เทพธิดา นางงาม จักรวาล สโนไวท์ ครู สาวไทย ตัวฉันเอง เด็กเพิ่งเกิด ตุ๊กตากระดาษ โบ ปลาทอง นกแก้ว ปลาโลมา ลูกสาวท (ตัวละครเรื่อง ภาพยนตร์) กบคิโรบี คนเรียบร้อย คนที่ถูก ขมเซย ชีวดี อลิสในแดนมหัศจรรย์ กล้องคิดดี</p>
<p>7. น้ำตาไหล เหมือน เลือดไหล แม่น้ำ คนขี่แ่ง ฝน ร้องไห้ เสียใจ เด็กที่กำลังเกิด กิณพริก น้ำตก</p>	<p>7. น้ำตาไหล เหมือน น้ำตก ฝนตก เหงื่อไหล น้ำพุ ผักบัว น้ำก๊อก หยดน้ำ ถูกขโมย- เงิน หิมะตก แม่น้ำ น้ำท่วม คนหันหอมใหญ่ คนดีใจ น้ำไหลจากที่สูง คลื่นยักษ์ ล่าธาร หยอดยา ปลาไหล น้ำจิ้มหก น้ำที่เปิดออกจาก สายยาง น้ำไหลเขียว โรงงานปล่อยน้ำเน่า</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>8. เสียงดัง เหมือน ระฆัง ปิ่น ประทัด คนตะโกน คนพูดเสียงดัง กลอง ฟ้าร้อง ฟ่าผ่า ระเบิด ทะเลาะกัน</p>	<p>น้ำค้าง รดน้ำต้นไม้ คนร้องไห้ ใบไม้ไหว ท่อน้ำ ประปาแตก</p> <p>8. เสียงดัง เหมือน ยิงปืน ระบิด เลื่อนโต๊ะ คู้ยกกัน ตะโกน แก้วแตก ฟ่าผ่า ประทัด ฟ้าร้อง ช้างร้อง สิงโตคำราม แมวกัดกัน คนตื่นเสีย ไม้ตี เปิดวิทยุ ตีกลอง ตีฉาบ เปิดตู้เพลง แก้อื้อลุ่ม ลมพัดประตูปิด ซามแตก ไก่ขัน สุนัขเห่า เสียงร้อง ของคนเจ็บป่วยหลาย ๆ คน คนทะเลาะกัน</p> <p>ยักษ์เดิน รถแล่น ลูกโป่ง 100 ใบแตก เคาะระฆัง สิงร้อง แตรรถ ม้าพยศ สัตว์ประหลาดร้อง พุดสี ไมโครโฟน ตีกล่ม รถถังแล่น จรวด เครื่องจักร ทำงาน ที่เลื่อยไม้ ตำรวจเป่านกหวีด ตอกตะปู จาม รถเบรค ครูดุ รถชนคน ยักษ์หัวเราะ นาฬิกาปลุก</p>
<p>9. อร่อย เหมือน ผลไม้ ขนม น้ำหวาน อาหาร ขนมเค้ก ลูกอม แยม ข้าวผัดกุ้ง ลาบ ส้มตำ ข้าวเหนียว ไข่ ไอศกรีม</p>	<p>9. อร่อย เหมือน กินอาหารสวรรค์ น้ำพริกปลาทุ น้ำแข็งใส นม สลัด มักระโรนี พืชซ่า ไอศกรีม น้ำหวาน ทุเรียน เงาะ ลำไย ใค้ก ข้าวเหนียวมะม่วง องุ่น แอมเบอร์เกอร์ ทุน่า- แซนวิช ขนม กินอาหารวิเศษ บะหมี่ ลูกอม ขนมปังทาเนย กินอาหารที่ถูกใจ ปลาเค็ม ไก่ทอดKFC ช็อคโกแลต อมยิ้ม แองจืด ปลาตุ๋น โอวัลติน ขนมเค้ก บาบี้คิว พาย ลอดช่อง ไก่ย่าง</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>10. กลม เหมือน ลูกบอล ส้ม ลูกเทนนิส แดงโม ขนมห ลุกโบว์ลิ่ง ไข่ มะนาว บิงปอง วงกลม โต้ะกลม อุ่น มังคุด พระจันทร์</p>	<p>10. กลม เหมือน มะนาว ลูกบอล วงกลม ลูกกวาด ตาวิเศษ ลูกล่อ ลูกโป่ง หนังสือ ส้ม แดงโม รูปเรขาคณิต ลูกโบว์ลิ่ง ลีนจี้ มังคุด พระอาทิตย์ โอง แจกัน ยางลบที่กลม ลูกตา โลก ลูกบิงปอง นาฬิกา กระจก อมยิ้ม หมอนกลม ดวงจันทร์ กำไล เลขศูนย์ แวนตา ตาดำ ลูกบอลลุน ห่วงยาง ปากขวด เม็ดกระดุม ลูกกอล์ฟ ฆ้อน ศีรษะ เหยี่ยวบาท แก้ม หัวเข็มหมุด แหวน แก้วเหล้า หัวโศรม่อน จุจุก รุหนุ รูปู ตาแมว จาน ฝาน้ำปลา</p>
<p>ตอนที่ 2: การเขียนผลที่จะเกิดขึ้นตาม มาจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ กำหนดขึ้น</p>	<p>ตอนที่ 2: การเขียนผลที่จะเกิดขึ้นตามมาจาก เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น</p>
<p>1. อะไรเกิดขึ้น ถ้านักเรียน เป็นธนบัตรในกระเป๋าตางค์ของคนรวย คนรายนำไปซื้อสร้อย อยาก ให้เขาเก็บไว้ไม่เอาไปใช้ อยู่ในความ มิด ฉันจะดีใจที่เกิดมาเป็นสิ่งมีค่า คนรายนำไปใช้จ่ายบ่อย ๆ อึดอัด เสียใจ ร้อน ฉันต้องอยู่อย่างเบียดเสียด</p>	<p>1. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นธนบัตร ในกระเป๋าตางค์ของคนรวย ฉันจะปลิวจากกระเป๋าคนรวยไปอยู่ใน กระเป๋าคนจน ฉันอยากเป็นคนใช้ธนบัตรเอง ฉันเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตจะต้องอยู่ในความมิด ฉันจะเป็นสิ่ง แลกเปลี่ยนซื้อขายของคน ฉันไม่ต้องมีบ้าน ฉันมีบ้าน เป็นกระเป๋า ฉันคงเสียใจ ถ้าคนรวยโกงกิน</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินเนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>กับแรงค์อื่น ๆ ถูกนับ ฉันอยากเป็น ธนบัตรที่พูดได้ ฉันต้องทนกับความมืดและ ที่แคบ ๆ ฉันอาจจะได้ไปอยู่กับชาว ต่างชาติ</p>	<p>ตัวฉันมาจากรัฐบาลหรือผู้อื่น ฉันจะต้องถูกหยิบใช้ บ่อย ๆ ฉันจะถูกบริจาคว่าใครสักคน คนจะนำไป ซื้ออาหาร ของใช้ เพชรพลอย ฉันไม่อยากจะอยู่กับ คนแปลกหน้าบ่อย ๆ ไม่อยากถูกทำลายเวลาเก่า แล้ว เบื่อนี่มีมือคน ฉันไม่ต้องทำงานให้เหนื่อย ฉันจะให้คนซื้อสิ่งที่เป็นประโยชน์ ฉันจะถูกจับจนเข้า ฉันอยากกลับบ้าน ฉันจะดีใจถ้าคนร้ายคนนั้นเป็น คนดี ฉันจะแอบอยู่ในกระเป๋ามาไม่ให้ใครเห็น ฉันจะถูกใช้อย่างสิ้นเปลือง ตัวยับยู่ยี่ คนจะ ทะเลาะกันเพราะแย่งตัวฉัน ฉันคงคิดถึงพ่อแม่ ฉันอยากเป็นคนมากกว่า ฉันจะรู้สึกอึดอัดใจเพราะ ต้องอยู่ในกระเป๋าคับ ๆ ไม่อยากเกิดเป็นธนบัตร ฉันจะให้คนร้ายหยิบฉันให้คนจน ตัวของฉันจะเหม็น ฉันจะมีเจ้าของใหม่เสมอ ฉันมีรูปร่างแบน ๆ น่าเกลียด อยากออกมาเดินเล่น ฉันจะแก้มองตกลง พื้นถ้าคนร้าย คนนั้นงก ฉันไม่อยากจะให้ใครมาวุ่นวาย กับฉัน ฉันสามารถซื้อรถซื้อบ้านได้</p>
<p>2. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียน เป็นยุง ฉันจะดูดเลือดคน ฉันต้อง โดนคนตบตายเป็นต้องตาย ฉันจะบินไป เที่ยวให้สนุก ไม่อยากถูกคนตีตาย</p>	<p>2. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นยุง ประเทศไทยจะมียุงเพิ่มมากขึ้น ทุกคน จะเป็นไข้ต่าง ๆ ฉันจะถูกคนตบตายเป็น ลูกน้ำจะถูกปลาและกบกิน ฉันไม่อยากจะติดยุง ฉันอาจจะฝันร้ายที่เกิดเป็นยุง ฉันอยากมีเพื่อนเป็นคน</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>ฉันจะไม่กัดคน จะต้องถูกทำลาย ฉันจะไม่กัดคนอื่น เพราะจะทำให้เขาเป็นไข้เลือดออก ต้องคอยบิหนึคน ตัวฉันจะกลายเป็นสีดำ</p>	<p>ฉันจะออกลูกหลานให้เต็มเมือง ฉันจะไม่ดูดเลือดคน ฉันจะดีใจที่เกิดเป็นยุง เพราะจะได้กัดคน และเปลี่ยนบรรยากาศ ฉันจะบอกเพื่อนทุกตัวไม่ให้กัดคน ฉันจะหาวิธีป้องกันไม่ให้คนกำจัดฉัน ฉันจะกัดคนให้เป็นแผลทั้งตัว ฉันจะทำให้คนกลัวยุง ฉันจะทำให้คนในโลกเป็นยุงให้หมด ฉันจะเป็นยุงวิเศษเพราะพูดได้ ฉันจะกัดให้เจ็บเพื่อล้างแค้นคนที่มาตบฉัน ฉันจะบินหนีไปต่างประเทศ ฉันจะไม่แพร่เชื้อโรคให้คนอื่น ฉันจะต้องตายภายใน 7 วัน ฉันจะทำให้โลกนี้เป็นของยุง ไม่เปลืองข้าวเพราะยุงไม่ต้องกินข้าว ฉันไม่ต้องเดินให้เมื่อย ฉันจะได้ออกทีวี เพราะฉันเปลี่ยนจากคนกลายเป็นยุง ฉันจะเป็นยุงที่ดี ฉันจะได้อยู่ในบ้านใหม่ทุกวัน ฉันจะมีอายุสั้น และออกหากินเวลากลางคืน ฉันจะกัดคนที่ศัตรูกับฉัน ไม่ต้องเรียนหนังสือ</p>
<p>3. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเราไม่จำเป็นต้องกินข้าว</p> <p>ร้านอาหารจะไม่มี ฉันไม่ต้องเป็นโรคกระเพาะ ฉันจะผอมโซไม่มีเรี่ยวแรง ไม่มีนา ทุกคนจะต้องตาย ทุกคนจะเป็นโรคขาดอาหาร เจ็บป่วยง่าย ไม่ซื้ออาหาร ฉันจะนอนทั้งวัน</p>	<p>3. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเราไม่จำเป็นต้องกินข้าว</p> <p>คนขายข้าวแกงจะขาดทุน ฉันไม่ต้องเคี้ยวข้าวให้เมื่อย คนอ้วนจะไม่กังวลว่าจะต้องลดความอ้วน ทุกคนจะทำแต่งงานไม่ต้องเสียเวลามาทานข้าว ตลาดจะถูกปิด เพราะเราไม่จำเป็นต้องไปจ่ายกับข้าว ทุกคนจะประหยัดเงินค่าซื้อข้าว</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินเนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>ไม่ต้องทำอาหาร โลกนี้จะไม่มีข้าว ฉันจะได้ไม่ต้องจ่ายเงินค่าข้าว ไม่ต้องมี ชาวนา</p>	<p>คุณแม่ไม่ต้องทำกับข้าว กรรมกรทำงานไม่ได้ เพราะไม่มีแรง ทุกคนจะรู้สึกอึดอยู่ตลอดเวลา ท้องของฉันจะไม่ร้องอีกต่อไป ประเทศไทย ไม่มีกระดุกหลังของชาติ ประเทศชาติจะขาด รายได้จากการขายข้าว ทุกคนจะอยู่บ้านเพราะ ไม่มีแรงทำงาน ประเทศไทยไม่มีอาชีพชาวนา ชาวนาไม่ต้องทำนา ฉันจะมีฟันแข็งแรงไม่ผุ เพราะ ไม่มีเศษอาหาร ทุกคนจะไม่ใช่โรคกระเพาะ โรงสีข้าวจะขาดรายได้ เราไม่มีแรงทำงานหาเลี้ยง ครอบครัวเพราะไม่มีแรง ทุกคนในโลกจะมีรูปร่าง ดี เราจะทำงานโดยไม่มีเวลาพักกลางวัน จึงทำให้ ร่างกายซูบผอม แม่ไม่ต้องซื้อจาน ชาม ฉันไม่ต้อง ล้างจาน ฉันจะไม่รู้จักว่าข้าวมีลักษณะอย่างไร ทุกคนจะอึดทึนย์ ฉันจะกินอาหารหมู่อื่น ที่ไม่ใช่ข้าว ฉันจะกินผลไม้แทนข้าว บ้านฉันไม่มีห้องครัว ฉันจะ ไปโรงเรียนเร็วขึ้น</p>
<p>4. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเรา บินได้ ฉันจะบินไปเที่ยวต่าง ๆ จะดูแปลกไปกว่าคนอื่น ท้องฟ้าจะเต็ม ไปด้วยคน ร้านขายรถจะต้องขาดทุน บนท้องฟ้าไม่ต้องมีนก สดชื่น การจราจร</p>	<p>4. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเราบินได้ ทุกคนจะซื้อของหนักไม่ได้ ฉันจะไป เรียนเร็วกว่าเดิม ฉันอาจบินชนต้นไม้ตาย ฉันจะ บินไปทั่วโลกเหนือ บนท้องฟ้าจะคับคั่งไปด้วยคน จรวดจะต้องทำไฟจรวดบนอากาศ ถนนโล่ง ทุกบ้านไม่ต้องมีรถยนต์ ฉันจะบินไปรอบโลก</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>บนถนนจะไม่ติดขัด ฉันจะบินไปนอนบน ก้อนเมฆ ฉันอาจถูกคนยิงธนูจนบาดเจ็บ เพราะคนคิดว่าฉันเป็นนก อาจแย่งกันบิน สนุก บินไปไหนก็ได้ตามความพอใจ ไม่ต้องมีรถ</p>	<p>ฉันไม่จำเป็นต้องมีใบขับที่ การจราจรจะไม่ติดขัด ฉันจะบินไปเที่ยวทุกที่ ประเทศไทยจะไม่มีควันพิษ ฉันจะหัดพูดภาษาคน ฉันจะหัดกินอาหารแบบคน คนเราทุกคนไม่ต้องเดินให้เมื่อย ตำรวจจราจร ไม่มีงานทำ โลกนี้ไม่ต้องมีรถยนต์ ไม่ต้องมี เครื่องบิน ไม่มีเรือ โลกจะวุ่นวาย บินป่วน ไม่มีระเบิด ท้องฟ้าจะมีนกน้อยลง โลกจะมีสีเขียว ของต้นไม้มากขึ้น เพราะปราศจากควันพิษจากรถ ฉันจะสร้างบ้านกลางอากาศ เครื่องบินกับคนจะบิน ปะปนกัน ฉันจะบินไปจับนกไม่ต้องวิ่งจับนกอีก ทั่วโลกเกิดศึกสงครามกลางอากาศ</p>
<p>5. สมมติว่า นักเรียนเกิดมา จากหอยสังข์ จะเกิดอะไรขึ้น จะออกมาช่วยพ่อแม่ทำงาน ผู้เป็นแม่จะประหลาดใจ ฉันจะลงไปอยู่ใน ในทะเลลึก ๆ จะต้องแอบอยู่ในหอยสังข์ และแอบมาหุงข้าว ฉันจะต้องถูกคนทุบ หอยสังข์ เสียใจ ไม่มีพ่อแม่ จะเหมือน ในนิทาน ฉันจะไม่มีขาเพราะเป็นหอย สังข์ แม้มันไม่ต้องคลอดลูก คนรังเกียจ ฉันจะกลายเป็นสังข์ทองไม่เหมือนคนอื่น ถูกคนแก่งว่าเป็นตัวไม่ดี จะถูกคน</p>	<p>5. สมมติว่า นักเรียนเกิดมาจากหอยสังข์ จะเกิดอะไรขึ้น ฉันจะอยู่ในหอยนาน ๆ ไม่ให้คนมา รบกวน ไม่มีนิทานเรื่องสังข์ทอง ฉันจะออกมา ทุบหอยสังข์ทิ้ง ฉันจะไม่บอกให้ใครรู้ว่าฉันเกิดจาก หอยสังข์ พ่อแม่จะทิ้งในตัวฉัน ฉันจะออกมาจาก หอยสังข์ และเก็บหอยสังข์ไว้เป็นที่ระลึก คนจาก ทั่วโลกจะบินมาดูตัวฉันจะทำให้เศรษฐกิจของไทย ดีขึ้น เครื่องบินจะเต็มตลอด โรงแรมจะมีคนมา พักมากขึ้น ฉันจะมีความทุกข์ จะมีสิ่งมหัศจรรย์ เกิดขึ้นในโลก ฉันจะเป็นคนมีชื่อเสียง ฉันจะมี</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>เหยียบ ฉันจะออกมาจากหอยสังข์ ฉันจะถูกคนทำเป็นของใช้</p>	<p>บ้านเป็นหอย ฉันจะออกมาจากหอยมาช่วยพ่อแม่ ทำงานบ้าน ฉันจะเสียใจที่เกิดมาไม่เหมือนคนอื่น ฉันจะไม่มีเพื่อนเล่น ฉันจะถูกคนล้อเลียน ถูกคน รังเกียจ ฉันจะไม่มีพ่อแม่ดูแล ฉันจะไปออกงานวัด เก็บเงินคนที่เข้ามาชม ฉันจะไปออกรายการ ตามไปดู แม่จะเข้าใจผิดคิดว่าเราไม่ได้เป็นลูก ฉันจะหลบในหอยสังข์ ฉันจะถูกนำไปใช้ในพิธี แต่งงาน ฉันจะถูกคนอิจฉา นำฉันไปถ่วงน้ำ ฉันจะทำตัวเป็นคนดี ช่วยเหลือผู้อื่น ฉันอยากเกิด เป็นคนธรรมดา ฉันจะได้ลงหนังสือกินเนสบุ๊ค</p>
<p>6. ถ้าเจ้านิลคือตัวนักเรียน จะเป็นอย่างไร</p> <p>ไม่ตีจะถูกคนรังแก จะยอม ให้คนที่ ฉันจะต้องกินหญ้า ฉันไม่อยากจะ ใครมาบังคับ ฉันจะต้องอยู่ในป่า ฉันต้อง ถูกคนที่ ฉันจะกระโดดให้มัน รู้สึกอึดอัด พูดไม่ได้ ฉันต้องเดินสี่ขา แปลกใจ ไม่เคยคิดเลย ฉันจะวิ่งเล่นไปเรื่อย ๆ ฉันถูกสุดสาครที่ตามหาพระอภัยมณี</p>	<p>6. ถ้าเจ้านิลคือตัวนักเรียน จะเป็นอย่างไร</p> <p>ทุกคนจะนำฉันไปทำการแข่งขัน ผู้คน มากมายผลัดกันมาซื้อหลังฉัน ฉันพูดไม่ได้ ฉันจะร้อง ฮือ ๆ ฉันจะวิ่งเร็วที่สุด ฉันจะมี 4 ขา ฉันจะชื่อสัตว์ กับเจ้าของ ฉันจะวิ่งชุกชอนทั้งวัน ฉันจะกินหญ้าแทน ข้าวให้อร่อย ฉันจะให้สุดสาครที่คนเดียว ฉันจะดีใจ ที่ได้เปลี่ยนบรรยากาศจากคนเป็นม้า ฉันจะปกป้อง เจ้านายให้พ้นจากอันตราย ฉันอาจได้ร่วมเดินทาง ไปชมพุกทวีปกับพระถังซำจั๋ง ฉันจะทำหน้าที่ให้ดีที่สุด ฉันจะเป็นม้าที่สง่างาม มีจิตใจดี จะถูกใช้งานหนัก ฉันจะวิ่งสุดชีวิตเมื่อมีภัย ฉันจะให้คนดีที่เท่านั้น</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินเนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>7. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นนางฟ้า</p> <p>ฉันจะทำให้ทุกคนมีความสุข จะให้ของขวัญกับเด็ก ๆ ฉันจะมีคาถา มีของวิเศษและมีชุดสวย ๆ ฉันจะช่วย- เหลือคนดี ฉันจะเสกอะไรก็ได้ จะเกิด การปั่นป่วน ฉันจะเสกให้มีแต่คนดี ได้อยู่ บนสวรรค์ จะเสกให้แม่ร่ำรวย อยาก เสกให้ภบเป็นคน จะลอยได้ ฉันจะไม่ให้ ใครรู้</p>	<p>จะทำให้โลกนี้ไม่มีรถ ฉันจะช่วยเหลือคนทุกข์ยาก ฉันจะเป็นม้าพูดได้</p> <p>7. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นนางฟ้า</p> <p>ฉันจะเสกให้คนชั่วกลับใจเป็นคนดี ฉันจะเสกให้มีป่าไม้ ไม่มีควันทพิษ ฉันจะเสกโจร ให้เดินไปเข้าคุก ฉันจะทำให้คนมีความสุข ฉันจะ เสกคนที่ปล่อยควันทพิษปล่อยน้ำเสียให้ท้องเสีย ฉัน จะทำให้ทุกคนเรียนเก่ง ฉันจะทำให้โลกนี้มีแต่ ความสดชื่น มีแต่คนสุจริต ฉันจะทำให้คนชั่วเป็น ง่อย ฉันจะช่วยเหลือคนดี ฉันจะมีพลังวิเศษ ฉัน ไม่มีบ้านแต่มีสวรรค์และก้อนเมฆเป็นบ้านแทน ฉัน จะลอยได้ ฉันจะร่วมมือกับตำรวจปราบคนพาล ฉันจะเป็นคนที่สวยที่สุด โลกใบนี้คงไม่สงบ ฉันจะ ให้ทุกคนทิ้งของลงถังขยะ ฉันไม่จำเป็นต้องเรียน หนังสือ ฉันจะให้โลกสวยงามไปด้วยดอกไม้ ใบไม้ และหอมสดชื่น ทำให้อากาศบริสุทธิ์ ฉันจะมีอำนาจ พิเศษเนรมิตสิ่งของที่ต้องการได้ ฉันจะมีตาทิพย์ ฉันจะทำให้บ้านเมืองสะอาด รถไม่ติด ฉันจะทำให้ เศรษฐกิจของประเทศไทยเจริญ ฉันจะทำให้ ประชากรไทยมี 10 ล้านคนเท่านั้น เพราะจะได้ ไม่แอ่งแอ่งชิงดีกัน ทุกคนจะโง่เพราะนางฟ้าคอย</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>8. สมมติถ้านักเรียนไม่ต้องเรียนหนังสือจะเป็นอย่างไร</p> <p>จะเป็นคนโง่ คนทั้งเมืองจะไม่มีความสุข ฉันจะกลายเป็นคนไม่มีความรู้ จะไม่ฉลาดอ่านหนังสือไม่ออก ไม่ต้องสร้างโรงเรียน ฉันจะเล่นกับน้องอยู่แต่บ้าน คนรังเกียจไม่คบค้าสมาคมด้วย ฉันจะกลายเป็นเด็กไม่มีมารยาทเป็นคนไม่ดี ไม่มีชุดนักเรียนขาย เขียนหนังสือไม่เป็น</p>	<p>ช่วยเหลือตลอด ฉันจะไปเที่ยวบนโลกมนุษย์ไม่ได้ ต้องอยู่บนสวรรค์</p> <p>8. สมมติถ้านักเรียนไม่ต้องเรียนหนังสือจะเป็นอย่างไร</p> <p>ฉันจะกลายเป็นคนโง่ ฉันจะถูกคนที่เรียนหนังสือหลอก ฉันขอลาตายดีกว่าเป็นคนไม่มีความรู้ ฉันจะไม่รู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ฉันจะถูกจับเรียกค่าไถ่ ฉันจะทำงานไม่เป็น เพราะฉะนั้นพ่อแม่จึงต้องหาเลี้ยงไปตลอด ซึ่งจะทำให้ฉันมีบาปติดตัว ทุกคนจะเขียนหนังสือไม่เป็นและอ่านหนังสือไม่ออก ฉันจะไปสมัครงานที่ใดไม่ได้เพราะฉันไม่มีความรู้ ทุกคนไม่จำเป็นต้องซื้อหนังสือ โรงเรียนทั่วประเทศไม่ต้องมีรถรับ-ส่งนักเรียน ไม่ต้องสร้างโรงเรียนให้เปลืองเนื้อที่ ฉันจะหาวิธีเรียนรู้ด้วยตนเอง ฉันจะช่วยพ่อแม่ทำงานอยู่บ้าน เราจะไม่รู้จักคำบุญคุณของครู ฉันจะต้องไปขอกานเพื่อนำเงินมาเลี้ยงชีพ ฉันจะขาดความมั่นใจในตัวเอง ทุกคนจะพูดแต่คำหยาบและคำไม่เพราะไม่มีใครคบค้าสมาคมด้วย เราอาจเป็นโจร ฉันจะนอนดูโทรทัศน์ทั้งวัน เราจะต้องไปขายพวงมาลัย ประเทศจะไม่เจริญก้าวหน้า ประเทศมีแต่คนจนบริษัทต่าง ๆ จะถูกปิด จะทำให้ไม่มีรถไม่มีควันพิช</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินเนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>9. ถ้านักเรียนเป็นโคเรมอนที่ไม่มีของวิเศษ ก็จะไม่ใช่ของวิเศษ ฉัน อยากเป็นคน ฉันเป็นที่เห็นหน้า อยู่เฉย ๆ ไม่ต้องเรื่องมาก เสียใจ ฉันจะทำอะไรไม่ได้ ฉันจะช่วยคนไม่ได้ ก็เป็นโคเรมอนธรรมดา ช่วยโนบิตะ ไม่ได้ รู้สึกเฉย ๆ ฉันต้องอยู่แต่บ้าน เราจะไม่มีความหมาย โนบิตะจะไม่พา ฉันไปอยู่ด้วย</p>	<p>คนที่เป็นครูจะตงงาน เขาชวนไม่สามารถเป็นผู้นำ ได้ เราไม่ต้องตื่นแต่เช้า ไม่มีอาชีพครู ประเทศ ไทยจะตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศอื่น</p> <p>9. ถ้านักเรียนเป็นโคเรมอนที่ไม่มีของ วิเศษ ฉันจะช่วยคนมีทุกซ์ไม่ได้ ฉันจะได้ไม่ ต้องช่วยโนบิตะ ฉันเป็นโคเรมอนที่น่าอายไม่มี ประสิทธิภาพ ฉันจะหาวิธีช่วยโนบิตะด้วยตนเอง ฉันจะไม่สามารถเข้าประตูไปสู่มิติอื่นได้ ฉันจะ ไม่ใช่ของวิเศษนุ่มเฟื่อย ฉันจะช่วยคนที่ถูกรังแก ฉันจะถูกคนล้อ ฉันจะกลายเป็นการ์ตูนที่ไม่มีชื่อ เสียง ฉันจะกลายเป็นโคเรมอนที่ไร้ค่า ไร้- ประโยชน์ จะไม่มีใครต้องการโนบิตะจะถูกแก๊ง ฉันจะฝึกให้โนบิตะช่วยเหลือตนเอง ฉันจะอยู่กับ ขนมเฉย ๆ ไม่ต้องเมื่อย ฉันจะไม่มีกระบี่วิเศษ ฉันจะเสียใจมากที่ไม่สามารถนำของวิเศษมาช่วย เหลือคน ฉันจะคิดประดิษฐ์สิ่งของใหม่ ฉันจะเป็น แมวธรรมดา ฉันจะตัดนิสัยโนบิตะให้ทำงานด้วย ตนเอง ฉันอาจไม่ได้มาโลกมนุษย์ ฉันจะร่วมมือ กับตาวิเศษทำให้บ้านเมืองสะอาดไร้มลพิษ คนใน ประเทศจะหาว่าฉันเซย ฉันจะได้อยู่อย่างอิสระ ไม่ต้องถูกใช้ จะรู้สึกอึดอัด ฉันจะไม่ทำให้ผู้อื่น</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>10. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าเราต้องเดินทางด้วยเฮลิคอปเตอร์</p> <p>ฉันจะกระโดดร่ม ฉันจะไปเที่ยวต่าง ๆ อาจเกิดเหตุการณ์บางอย่างที่ทำให้ฉันตาย ถนนจะว่าง เสียว-ตก ฉันจะมองคูวิวข้างล่าง เราจะนั่งเฮลิคอปเตอร์จนเบื่อ ฉันจะตั้งลงมากรับร่มชูชีพ ดีใจ ฉันคงจะไม่กล้าขึ้นบนท้องฟ้าจะมีแต่เฮลิคอปเตอร์ จะเดินทางไวมาก ไม่ต้องมีรถ เฮลิคอปเตอร์จะมีราคาแพงมากขึ้น</p>	<p>เดือดร้อน ฉันจะเป็นโศกโศกที่ไร้ค่า โนบิตะจะไม่พาดันไปอยู่ที่บ้าน ฉันจะกลายเป็นตุ๊กตาให้เด็กเล่น ฉันจะทำให้ทุกคนมีความสุข ฉันจะกลับไปให้นักวิทยาศาสตร์ทำกระบี่ใส่ของวิเศษให้ ฉันอาจไม่รู้จักโนบิตะ</p> <p>10. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าเราต้องเดินทางด้วยเฮลิคอปเตอร์</p> <p>ฉันจะต้องอยู่บนที่สูง เครื่องอาจขัดข้องและตกได้ ฉันจะขับเฮลิคอปเตอร์ไปสวรรค์ไปนอกโลก ประเทศไทยจะไม่มียก เรือ จะมีคนตายเพิ่มขึ้น บนท้องฟ้าจะเต็มไปด้วยเฮลิคอปเตอร์ ฉันคงตื่นตื่นกับการเดินทางแปลกใหม่ การจราจรจะอยู่บนท้องฟ้า ทุกคนจะต้องสิ้นเปลืองเงินเพื่อซื้อเฮลิคอปเตอร์ จะไม่มีตำรวจ การสัญจรไปมาสะดวก อาจเกิดอุบัติเหตุได้โดยไม่รู้ตัว ฉันสามารถถึงที่หมายอย่างรวดเร็ว ฉันจะรู้สึกหวาดเสียว และตื่นเต้นตลอดเวลา ฉันอยากเดินทางด้วยรถยนต์มากกว่า เฮลิคอปเตอร์จะติดขัดบนท้องฟ้า รัฐบาลจะต้องจัดการจราจรบนท้องฟ้า ฉันจะให้แกเป็นจราจรทางอากาศ ฉันจะมองคูวิวที่ห้อมล้อมเมืองจากท้องฟ้า คนจนไม่สามารถซื้อเฮลิคอปเตอร์ได้ ประเทศไทยจะไม่มีวันพิษ</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>ตอนที่ 3 : การเขียนคำ วลี หรือ ประโยค ให้มีความหมาย ตรงกันคำที่กำหนดให้</p> <p>1. ความสวย - ความสวย อย่างจัดจ้าน น่าเกลียด สวยแต่ขี้เกียจ สวยอย่างกระฉอก สวยแบบมีทุกซ์ สวย เสียไม่มี สวยอย่างทุเรศ ขี้เหร่ สวยแต่ เป็นผี สวยอย่างโง่ ไม่สวย</p> <p>2. โง่ - ฉลาด โง่อย่างจน ไม่โง่ ควาย โง่แบบเก๋ ๆ โง่แบบดูได้ โง่อย่างสวย โง่แต่รวย โง่แบบศรีธน- ไชย โง่เสียให้เข็ด โง่แบบลิง โง่อย่าง มีศักดิ์ศรี โง่อย่างเต่า</p>	<p>ฉันจะเอื้อมมือไปจับก้อนเมฆ ประเทศไทยจะเกิด มลพิษทางเสียง เพราะจะหวนหูเสียงใบพัดของ เฮลิคอปเตอร์ การจราจรทางอากาศติดขัด บริษัท จะต้องผลิตเฮลิคอปเตอร์ให้ทันกับความต้องการ</p> <p>ตอนที่ 3 : การเขียนคำ วลี หรือประโยค ให้มี ความหมายตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้</p> <p>1. ความสวย - สวยอย่างยั๊กซ์ สวย- เหมือนควาย สวยอย่างกุหลาบไร้หนาม สวยแบบ ซุกสวยแบบขยะแขยง สวยแต่รูป ความสวยที่ น่ากลัว น่าเกลียด สวยอย่างไร้สมบัติผู้ดี ความ สวยที่ไม่สวย สวยอย่างขี้เหร่ สวยอย่างน่า- รังเกียจ สวยแบบอัปลักษณ์ สวยอย่างโง่ ๆ สวยแต่ไร้สมอง สวยอย่างปอน ๆ สวยอย่างริษยา สวยแบบขี้โกง สวยเหมือนผี สวยเหมือนเบ็ดขี้เหร่ สวยเหมือนแม่มดใจร้าย</p> <p>2. โง่ - โง่แกมฉลาด โง่เหมือนลิง โง่แต่มีกิน โง่แต่เก่ง โง่อย่างคอมพิวเตอร์ โง่- อย่างนักปราชญ์ โง่แต่สวย โง่อย่างครู โง่เหมือน คนที่อ่านหนังสือ โง่แบบกล้าหาญ โง่แบบดอกเตอร์ โง่ประจวบลาโลมา โง่อย่างปราดเปรื่อง โง่แบบ</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>3. คนจน - จนอย่างเศรษฐี จนอย่างฉลาด คนรวย รวยจน ไม่มีจะกิน คนจนอย่างขมขื่น จนแบบคนนาย จนอย่างมีความรู้ จนแต่ไร้เสียดี</p>	<p>อัจฉริยะ ใจแต่สอบได้ที่ 1 ใจอย่างน่าทึ่ง ใจ- อย่างนักวิทยาศาสตร์ ใจอย่างสุนัขตำรวจ ใจ- อย่างรอบรู้ ใจแบบมีศักดิ์ศรี</p> <p>3. คนจน - คนจนผู้ยิ่งใหญ่ จนอย่างมี ความสุข คนจนอย่างเศรษฐี คนจนแต่มีบ้านใหญ่ คนจนเป็นเจ้าของห้างพาด้า คนจนขับรถเบนซ์ จนแต่แจ่ม คนจนแต่รวยน้ำใจ คนจนมีเอทีเอ็ม จนร้อยล้าน จนอย่างมีศักดิ์ศรี จนแต่มีเช็ค จนอย่าง มีความรู้ จนแต่เป็นเจ้าของโรงเรียน จนแต่เป็น เจ้าของโรงแรม รวยจนไม่มีจะกิน จนแบบมีเงิน พันล้าน</p>
<p>4. ไฟ - ไฟเย็น น้ำ น้ำแข็ง ไฟดับ หนาว ไฟไม่ร้อน</p>	<p>4. ไฟ - ร้อนอย่างมีความเย็น ไฟน้ำแข็ง ไฟหิมะ ไอศกรีมไฟ ไฟหนาว ไฟแห่งขั้วโลกเหนือ ไฟร้อนเหมือนแอร์ ไฟในหมอก ไฟสุ่มทรวง นมเย็น</p>
<p>5. เร็ว - ช้า เร็วเหมือน เครื่องบินที่น้ำมันหมด เร็วอย่างเต่า</p>	<p>5. เร็ว - เร็วเหมือนเข็มสั้นนาฬิกา เร็วเหมือนเต่าคลาน เร็วอย่างอึดอาด เร็วเหมือน หนอนเดิน เร็วอย่างเฉื่อยชา เร็วอย่างคนแก่เดิน งุ่มง่าม อัยอ้าย ชักช้า เร็วเหมือนหมีเดิน เร็ว- อย่างรถลาก เร็วอย่างคนติดอ่างพูด เร็วอย่าง คนป่วยเดิน เร็วอย่างเด็กแรกเกิด เร็วแบบช้า เร็วแบบหอยทาก เร็วอย่างเกวียน เร็วเหมือน เครื่องบินน้ำมันหมด</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>6. เล็ก - ใหญ่ ยักษ์ มด ช้าง</p>	<p>6. เล็ก - เล็กพริกขี้หนู เล็กอย่าง- มโหฬาร เล็กอย่างเศรษฐี เล็กเท่ามหาสมุทร เล็กอย่างตึกแถว เล็กแบบมหิมา เล็กกว่าภูเขา นิดเดียว เล็กเท่าผืนฟ้า เล็กอย่างผีเสื้อสมุทร เล็กเหมือนทวีปยุโรป</p>
<p>7. ใจดี - ใจดีอย่างคนใจดำ ใจดีเหมือนแม่มด ใจดีเหมือนได้แก้ว ใจดีแต่มีทุกข์ ใจร้าย</p>	<p>7. ใจดี - ใจดีอย่างโหดเหี้ยม ใจดี เหมือนแม่เลี้ยง ใจดีเหมือนพ่อมดแม่มด ใจดี เหมือนโจร ปิศาจ ใจดีเหมือนฉลามขาว ใจดี เหมือนเสือ ใจดีเหมือนยักษ์ ใจดีอย่างคนป่า ใจดีเหมือนปลาปิรันยา ผีเสื้อสมุทร ใจดีอย่าง คู่ร้าย ใจดีอย่างงูพิษ ใจดีแบบชั่วร้าย ใจดี เหมือนยมบาล ใจดีแบบนางมารร้าย ริษยา</p>
<p>8. แรง - ไม่แรง อ่อนแอ รถยนต์ เต่า แรงแต่ช้า เบา หดแรง</p>	<p>8. แรง - แรงอย่างคนผอม แรง- เหมือนมด แรงมากเหมือนหนูผลึก แรงแบบอ่อนแอ แรงเหมือนเลค่นัด แรงแบบช้าช้า แรงแบบไม่มีแรง แรงเหมือนคนป่วย แรงเหมือนนก กระดาษปลิว แรงเหมือนนกสำลี แรงเหมือนโล่ชิงช้า แรง- เหมือนเต่าป่วย แรงเหมือนช้างป่วย สิงโตเดิน- ย่อง แรงอย่างอ่อนแอ แรงอย่างทะนุถนอม</p>
<p>9. เสียงดัง - เสียงดังอย่าง นกร้อง เจ็บ เครื่องบินจอด ระเบิด เบา เสียงค่อย เสียงดังเหมือนยิงปืนลม</p>	<p>9. เสียงดัง - เสียงดังเหมือนหาว เสียงดังเหมือนคนโบ้คุย เสียงดังเหมือนนิ้วกระดิก คนเสียงแหบเสียงกระซิบ เสียงดังเหมือนมดเดิน</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
ซินแนคติกส์ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>10. สะอาด - สกปรก สะอาด เหมือนผ้าขี้ริ้ว ขยะ</p>	<p>เสียงดังเหมือนมดหาว เสียงดังอย่างคนแก่คุยกัน เสียงดังเหมือนเดินย่อง เสียงดังอย่างงูเลื้อย เสียงดังแบบแมลงหวี่ เสียงดังอย่างเวลาเขียน หนังสือ เสียงดังเหมือนคนป่วยหายใจ เสียงดัง เหมือนสำลิตก เสียงค่อย</p> <p>10. สะอาด - สะอาดอย่างสกปรก สะอาดเหมือนกองขยะ สะอาดเหมือนรังหนู สะอาดเหมือนน้ำเน่า สะอาดอย่างขี้โคลน สะอาดอย่างมีเชื้อโรค สะอาดอย่างคนไม่ได้ อาบน้ำ สะอาดแต่มีเหา มีขี้โคลน สะอาดอย่าง ซากศพ สะอาดแบบน้ำค้ำ สะอาดเหมือนอยู่บน กองขี้หมา สะอาดเหมือนควายในปลักโคลน สะอาดเหมือนสุนัขขี้เรื้อน สะอาดเหมือนขอทาน</p>

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
การเรียนการสอนตามปกติ

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>ตอนที่ 1 : การเขียนคำเปรียบเทียบ</p> <p>1. ผมหยิก เหมือน เงาะป่า ตุ๊กตา ดัดผม หมูหยอง ฝอยทอง เงาะ โปเต้ น่องเต้ บะหมี่ สปริง มาม่า ขนสุนัข นิโกร ฝอยขัดหม้อ กิ่งกือ ขน งู</p> <p>2. ชยัน เหมือน ผู้ใหญ่ ชาวต่างประเทศ มด ผึ้ง คนทำนา วัว ควาย ช้าง บิดี คนชยัน ครู แก ไม้กวาด ไม้ถูบ้าน เครื่องจักร คนเก่ง หมอ หนอนหนังสือ นักเรียน</p> <p>3. สดชื่น เหมือน อายน้ำ ดอกไม้ มีอากาศบริสุทธิ์ อยู่ในทุ่งหญ้า ต้นไม้ อยู่ที่น้ำตก อยู่ในชนบท คนที่ตื่น- นอน ดอกไม้ผึ้งได้รับน้ำ ล้างหน้า ทาแป้ง ได้ว่ายน้ ฝี่เสื้อ ต้มน้ำเย็น</p> <p>4. เล็ก เหมือน มด ชี้เล็บ หมัด เหา ฝุ่น เม็ดพริกไทย หิน ดิน เชื้อโรค เหยี่ยวบาท ยางลบ ปลวก แมลงหวี่ เข็ม เข็บ หนู ยุง คนแคะ แมลง หนอน นิ้วก้อย</p>	<p>ตอนที่ 1 : การเขียนคำเปรียบเทียบ</p> <p>1. ผมหยิก เหมือน เงาะป่า บะหมี่ นิโกร ฝอยทอง เงาะ ปลาหมึก สับปะรด ฝอยขัดหม้อ แขก คนดัดผม หมูหยอง ขนหมาที่หยิก แกะ โปเต้ ตุ๊กตา สปริง กิ่งกือ ขน งู</p> <p>2. ชยัน เหมือน มด ปลวก ผึ้ง ช้าง โค กระบือ คน กระจก ชาวนา คนที่ทำงาน แก คนฉลาด หมอ สุนัข กา นกบรูซัด หนอนหนังสือ แมลง บิดี เครื่องจักร ไม้กวาด</p> <p>3. สดชื่น เหมือน ดอกไม้ อายน้ำ อยู่ชายทะเล สายลมพัด ธรรมชาติ ท้องฟ้าใส ๆ ได้รับอากาศบริสุทธิ์ อยู่บนเขา อยู่ในสวนสาธารณะ อยู่กลางทุ่งนา ฝนตก จิตใจคนที่บริสุทธิ์ ดอกไม้บาน ได้ต้มน้ำเย็น ล้างหน้า คนสะอาด ผึ้ง</p> <p>4. เล็ก เหมือน เหา หิด มด หมัด ชี้ตา ข้าวเมล็ดเดียว ทราย เศษผง ละอองเกสร ดอกไม้ ฝุ่น แมงมุม ไข่จิ้งจก เด็กทารก ข้าว- เปลือก น้ำตาล คนตัวเล็ก ยุง เชื้อโรค แมลงวัน ชี้อยางลบ ถั่วเขียว หัวเข็มหมุด ไล่เตียน ลูกแก้ว ถั่ว จูด</p>

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
การเรียนการสอนตามปกติ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>5. ชม เหมือน ยา บอระเพชร ลม มะขามเฒ่า มะระ โสม ดินสอ เหล้า เบียร์</p>	<p>5. ชม เหมือน ยา บอระเพ็ด เหล้า เบียร์ ผัก มะระ กาแฟ สมุนไพร กระบองเพชร</p>
<p>6. น่ารัก เหมือน เด็ก ปลา ตุ๊กตา นางฟ้า นางงาม แมว สุนัข เทพธิดา กระจ่าง ฝึลื้อ หมี่ นก สัตว์ กว้าง ลิง ดอกไม้</p>	<p>6. น่ารัก เหมือน กระจ่าง สัตว์ตัวเล็ก สุนัข นางฟ้า เด็กทารก ตุ๊กตา นางงาม เทพธิดา แมว ปลา นก ฝึลื้อ ลูกเจี๊ยบ เด็กที่ไม่ดี กระจ่าง กวาง</p>
<p>7. น้ำตาไหล เหมือน น้ำตก ฝน น้ำไหล น้ำพุ ลำธาร น้ำก๊อก คนหกยิ้ม หยอดตา เหงื่อออก น้ำหยด ฉีราด</p>	<p>7. น้ำตาไหล เหมือน น้ำตก ฝนตก น้ำก๊อก น้ำฝน น้ำพุ หยดน้ำ ร่องไห่ กุ้งร่องไห่ แม่น้ำ ฝนเข้าตา ฉีราด คนรดน้ำต้นไม้</p>
<p>8. เสียงดัง เหมือน เสียง สิงโต ปืน ประทัด พลุ ร้อง พลุผ่า เครื่องจักร อีกา ระเบิด ระฆัง จุฬ วิทยุ ยักษ์ ไมโครโฟน ค้อน แผ่นดินไหว ตึกถล่ม รถ ตะโกน กลอง แตร คลื่นทะเล</p>	<p>8. เสียงดัง เหมือน ปืน พลุผ่า พลุร้อง คนทะเลาะกัน ประทัด พลุ ปืนใหญ่ คนตะโกน ระเบิด ตึกถล่ม ลูกโป่งแตก แตรรถ แก้วล้ม ค้อน โองแตก ฉาบ คนตกใจสุดขีด สุนัขหอน ระฆัง ยักษ์หัวเราะ</p>
<p>9. อร่อย เหมือน อาหาร ขนม แซนวิช พิซซ่า ปู กุ้ง ขนมปัง วน ข้าวมันไก่ ข้าว น้ำหวาน ผลไม้ อมยิ้ม ไอศกรีม คุกกี้ เค้ก คุกกี้ เมี่ยงคำ เกาเหลา มะม่วง สပါเก็ตตี้</p>	<p>9. อร่อย เหมือน ขนม กับข้าว ไอศกรีม อาหาร ของที่ชอบ เกาเหลา ข้าวมันไก่ กล้วยน้ำว้า แอมเบเกอร์ พิซซ่า ผลไม้ ข้าว ทอฟฟี่ ลูกชิ้น น้ำปั่น สแต็ก น้ำหวาน ข้าวผัดปู แดงโม ไมโล ขนมปัง เค้ก ทอดมัน คุกกี้ กุ้งเผา ขนมจีน เนื้อย่าง</p>

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้การสอนตามปกติ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>10. กลม เหมือน ฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอล เหยียน คนอ้วน ลูกโป่ง ลัม ลูกกอล์ฟ มังคุด มะนาว หนังกวาง นาฬิกา แดงโม ลูกบิงปอง ลูกแก้ว พระจันทร์เต็มดวง ล้อ โลก</p>	<p>10. กลม เหมือน ฟุตบอล นาฬิกา ลูกบิงปอง ใต ลูกโบว์ลิ่ง ลูกเทนนิส ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ยางรถยนต์ ลูกโป่ง มะนาว ลัม แดงโม มะกรูด มังคุด ขนมที่เป็นรูปร่างกลม ไข่ แก้ว อมยิ้ม ลูกแก้ว แว่นตากลม โลก แหวน รุจมุก กระจุดม มุก</p>
<p>ตอนที่ 2 : การเขียนผลที่จะเกิดขึ้นตาม มาจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ กำหนดขึ้น</p> <p>1. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียน เป็นธนบัตรในกระเป๋าตังค์ของคนรวย คนรวยจะนำฉันไปแลกสิ่ง- ของและอาหาร เราไม่อยากเป็นธนบัตร ฉันจะถูกหยิบให้คนโน้นคนนี้ ฉันจะต้อง ทำงานตลอด มีคนเห็นคุณค่า ต้องอยู่ใน กระเป๋าตังค์ จะถูกบีบ เดินไม่ได้ ฉันจะได้อยู่บ้านใหญ่ ฉันจะไม่ให้เขาใช้ เงินฟุ่มเฟือย รู้สึกสกปรก อึดอัด ถูกขโมย ไม่มีชีวิต ไม่ต้องใช้เงินอีก มีความสุข ขโมยเงินไปให้แม่ ไม่ต้อง- ซื้อบ้าน ถูกขยำ คนรวยจะดูแลรักษาฉัน</p>	<p>ตอนที่ 2 : การเขียนผลที่จะเกิดขึ้นตามมาจาก เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น</p> <p>1. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็น ธนบัตรในกระเป๋าตังค์ของคนรวย หายใจไม่ออกและอึดอัด ฉันจะไม่ให้ เขาใช้ฉันอย่างฟุ่มเฟือย คนรวยต้องให้เราจ่าย ให้คนขายของ ฉันจะถูกนำไปซื้อของ ถูกฉีกและ ทำลายเมื่อเก่า ฉันต้องอยู่กับเงินเยอะแยะ เรา ต้องถูกจับไปโน่นไปนี่ ฉันต้องอยู่ในมือคนหลายคน ไม่ต้องอาบน้ำ มีคนเห็นความสำคัญ และอยากได้ ตัวเรา ฉันต้องเปลี่ยนเจ้านายใหม่บ่อย ๆ ฉันจะ สกปรก ฉันจะได้อยู่ในธนาคาร ต้องอยู่ในที่มืด ถูกขโมย ไม่ต้องซื้อบ้าน ฉันจะชวนเพื่อนธนบัตร ไปให้แม่ใช้ ฉันจะถูกคนจับจวนยับ ฉันจะได้ไปเที่ยว</p>

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้การสอนตามปกติ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>2. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียน เป็นยุง ฉันจะไม่กัดคนดี ฉันจะกัด ขโมย ฉันไม่อยากเป็นยุงเพราะยุงทำให้ มีโรคใช้เลือดออก ฉันจะบินได้ เราจะ ตายเพราะโดยตบ ฉันจะดูดเลือดคน ได้กินของแปลก ๆ ฉันจะถูกคนฉีดยาฆ่า- ยุง ฉันจะได้กัดคน ฉันจะกินเลือดคน อย่างเอร็ดอร่อย ฉันอาจจะไม่รู้สึกรู้ตัวว่า เป็นยุง ฉันไม่ต้องซื้อข้าวเพราะยุงไม่กิน ข้าว ฉันจะเป็นตัวนำเชื้อโรค</p>	<p>ที่ต่าง ๆ มากมาย 2. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นยุง ฉันจะไปดูดเลือดคน คนอื่นจะต้อง กำจัดฉัน เพราะฉันเป็นพาหะนำเชื้อโรค ฉันไม่ อยากเป็นยุงเพราะฉันจะต้องถูกตีตาย ฉันจะไป กัดคน ฉันจะบอกเพื่อน ๆ ที่เป็นยุงให้ทานข้าว แทนเลือด ฉันไม่ต้องซื้ออาหาร ฉันจะบาปมากขึ้น เพราะกัดคน จะดูดเลือดคนให้เอร็ดอร่อย ฉันจะ ได้บินเล่น ถูกคนฉีดยากันยุงตาย ฉันต้องตาย เพราะมือคน ฉันจะระวังไม่ให้คนมาตบ ฉันจะมี ลักษณะเหมือนผีดิบ เราจะดูดน้ำหวานแทนเลือด</p>
<p>3. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเรา ไม่จำเป็นต้องกินข้าว ซิดเขียว และตายได้ ปวด- ท้อง จะต้องทำงานหนัก ไม่ต้องมีชวานา ไม่ต้องใช้ควาย ร่างกายไม่เจริญเติบโต ชาวไร่ ชาวนาต้องทำงานมากขึ้น ทุก- คนจะกินน้ำมากขึ้น ท้องโล่ง ประชาชน น้อยลง ตัวเล็กลงและผอม สัตว์อาจตาย เพราะไม่มีข้าวกิน ฉันก็จะไม่เป็นโรค กระเพาะอีก คนจะไม่หิว จะไม่มีร้าน-</p>	<p>3. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเราไม่จำเป็น ต้องกินข้าว ฉันจะต้องทำงานทั้งวัน เราต้องตาย เราต้องทำงานมากขึ้น ชวานาไม่ต้องทำนา คน- จะผอม คนที่ทำงานไม่ต้องพักผ่อนข้าว คนจะไม่ เจริญเติบโตและอ่อนแอ ไม่จำเป็นจะต้องมีโรงสี และชวานา ลำไส้ของฉันจะไม่มีความหมาย ฉันจะไม่ หิวข้าว ไม่มีตอนเช้า กลางวัน และเย็น จะไม่มี ยาก่อนและหลังอาหาร ไม่มีแรงทำงาน ไม่ต้องมี ควาย ท้องจะไม่ร้อง บ้านที่สร้างจะไม่มีห้องครัว</p>

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้การสอนตามปกติ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>อาหาร ไปทำงานและเรียนหนังสือได้ทัน เรา</p>	<p>ไม่มีร้านอาหาร สัตว์ต้องตายเพราะไม่มีข้าวกิน จะได้ไปทำธุระได้รวดเร็ว เป็นโรคกระเพาะ ไม่ต้องหิวปีนโต</p>
<p>4. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเรา บินได้ จะได้ไม่ต้องเดินให้เมื่อย จะบินไปเที่ยวไกล ๆ การจราจรไม่ติด ไม่ต้องใช้รถ อาจบินชนต้นไม้ ฉันจะไป ไหนอย่างสะดวก คนจะใช้ยานพาหนะ น้องลง พิศดาร คนจะไม่ซื้อรถ ฉันจะบิน ไปจับนกบนท้องฟ้า ฉันจะบินไปโรงเรียน จะไม่มีเครื่องบิน ไม่ต้องสร้างบ้าน</p>	<p>4. จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าคนเราบินได้ การจราจรต้องอยู่ในอากาศ ไม่ต้อง มีถนน ฉันจะบินไปรอบโลก ไม่ต้องเดินให้เมื่อย ไม่ต้องใช้รถ ซึ่งเป็นบ่อเกิดของควันพิษ เราจะ บินเล่นบนท้องฟ้า ฉันจะเหาะไปหาคุณพ่อคุณแม่ ฉันจะบินไปที่ไหนก็ได้ ถนนจะโล่ง ฉันจะบินไป โรงเรียน ไม่ต้องมีไฟจราจร การเดินทางง่าย สะดวก ทุกคนจะไปไหนมาไหนโดยไม่ต้องอาศัยรถ จะเกิดความวุ่นวาย ฉันจะบินเล่นไม่ยอมทำงาน จะไม่มีคนเป็นโรคกลัวความสูง จะเป็นเรื่องที่ แปลก เศรษฐกิจประเทศไทยจะดีขึ้นเพราะไม่ต้อง ใช้เงินสร้างถนน</p>
<p>5. สมมติว่า นักเรียนเกิดมา จากหอยสังข์จะเกิดอะไรขึ้น (๑๐๖) ตกใจมาก เราไม่อยากเป็น หอยสังข์ ไม่มีพ่อแม่ อยู่ใต้กึ่งบนบกและ ในน้ำ จะต้องเป็นเหมือนหอยสังข์ ทุกคน รังเกียจ คุณแม่ไม่ต้องซื้อเปล ฉันจะหลบ อยู่ในหอยสังข์ เป็นเด็กแปลกประหลาด</p>	<p>5. สมมติว่า นักเรียนเกิดมาจากหอยสังข์ จะเกิดอะไรขึ้น ตกใจและตื่นเต้น ฉันจะทำตัวให้ เหมือนมนุษย์ทั่วไป ฉันจะผิดปกติแปลกกว่าคนอื่น ทุกคนจะรังเกียจที่ฉันเกิดจากหอยสังข์ แม่จะท้อง เล็กกว่าปกติ ฉันจะกลายเป็นหอยสังข์ ต้องอยู่ใน กระดองตลอดเวลา จะมีสิ่งที่ปกคลุม ปกป้องเรา</p>

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้การสอนตามปกติ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>มีหอยคอยปกป้อง ฉันจะเสียใจมาก ถูก- คนทูปหอย จะออกมาช่วยพ่อแม่หุงข้าว ต้องหิวหิว ฉันจะลงไปไน้ทะเลเพื่อ ดูปะการัง เท่ๆ คุณคู้ อยู่ในหอย</p>	<p>ทำให้ไม่เป็นอันตราย ฉันจะมีอำนาจพิเศษ อยู่ได้ ทั้งในน้ำและบนบก คนอื่นจะกินเราเพราะคิดว่า เราเป็นหอย ถูกคนตีหอยสังข์แตก ออกจากหอย มาช่วยพ่อแม่ เท่ๆ มาก เสียใจ ฉันจะเป็นเหมือน สังข์ทอง ฉันจะออกมาไล่ไก่</p>
<p>6. ถ้าเจ้าในโลกคือตัวนักเรียน จะเป็นอย่างไร</p> <p>จะให้คนดีที่ รุ่งเร็ว กินแต่ หญ้า ฉันจะเป็นม้าใช้งานต่อไป ฉันไม่ อยากเป็นม้า ฉันจะวิ่งเล่นที่สนามหญ้า จะให้ปิติที่หลัง ตกใจ จะไปไหนมาไหน ก็ได้ ถูกคนกิน</p>	<p>6. ถ้าเจ้าในโลกคือตัวนักเรียนจะเป็น อย่างไร</p> <p>รุ่งเร็ว ฉันต้องกินแต่หญ้า ฉันจะได้ เป็นม้าที่ดีของปิติ จะมีคนมาดูแลเอาใจใส่ ฉันไม่ อยากเป็นม้าหน้ายาว ฉันจะยอมให้คนขี่ ฉันจะวิ่ง เล่นกลางทุ่งหญ้าเขียวขจีอย่างมีความสุข ตัวฉัน จะมีสีดำ ไม่ต้องซื้ออาหาร เล่นกับปิติ ฉันจะวิ่ง ไล่คนที่กินนมเมอร์รี่ ๆ ฉันจะช่วยเหลือคนดี ได้ ผจญภัย ต้องนอนในคอกม้า ต้องรับน้ำหนักคนที่ขี่หลัง</p>
<p>7. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียน เป็นนางฟ้า</p> <p>เราจะช่วยคนตกทุกข์ได้ยาก จะเสกให้ทุกคนมีความสุข จะจับตาคอยดู มนุษย์ที่อยู่บนโลก จะต้องอยู่บนก้อนเมฆ จะเสกอะไรก็ได้ที่ต้องการ ฉันต้องอยู่บน สวรรค์และทำตามกฎของสวรรค์ จะไม่ ได้ลงมาพบพ่อแม่ จะทำให้บ้านเมือง-</p>	<p>7. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็น นางฟ้า</p> <p>ฉันสามารถเหาะเหินเดินอากาศได้ จะช่วยเหลือผู้คนที่ยากไร้ ฉันจะเสกให้ทุกคนเป็น คนดี และให้โลกเจริญขึ้น จะต้องอยู่บนเมฆหรือ สวรรค์อันหนาวเย็น จะแรม蹄ให้เมืองไทยมีป่า เหมือนเดิม จะต้องอยู่บนสวรรค์อย่างนางทิพย์ ฉันจะเสกอะไรก็ได้ที่ต้องการไม่ต้องซื้อ ได้แต่ง</p>

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
การเรียนการสอนตามปกติ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>สะอาด จะการทะเลาะว่าใครใหญ่กว่า ใคร จะเสกคนชั่วให้เป็นสุนัข จะเกิด ความวุ่นวาย แปลงกายได้ จะเสกคนโง่ ให้ฉลาด ฉันจะเสกน้ำเน่าให้เป็นน้ำ สะอาด จะมีศทาวพิเศษ</p>	<p>ชุดสวย จะให้คนเลวกลับตัวกลับใจเป็นคนดี จะ เสกให้โลกมีแต่คนดี จะทำให้ทุกคนมีความสุข จะ เกิดความวุ่นวาย จะเสกให้คนโง่ฉลาด จะสาป คนเป็นอะไรก็ได้ มีฤทธิ์</p>
<p>8. สมมติถ้านักเรียนไม่ต้อง เรียนหนังสือจะเป็นอย่างไร ไม่ฉลาด ไม่มีความรู้ เอา ตัวไม่รอด พุดจาไม่สุภาพไม่มีมารยาท ฉันจะอ่านหนังสือไม่ออก และเขียนหนังสือ ไม่เป็น โง่ ไม่มีโรงเรียน พ่อแม่จะ ให้ฉันไปขายพวงมาลัย ต้องเลี้ยงควาย ประเทศไม่เจริญ ทำงานไม่เป็น เป็นคน ขี้เกียจ</p>	<p>8. สมมติถ้านักเรียนไม่ต้องเรียนหนังสือ จะเป็นอย่างไร โง่ ไม่ฉลาด ไม่ต้องมีครูสอน ประเทศชาติจะไม่พัฒนา ฉันจะ ไม่มีความรู้ ฉันไม่สามารถ ทำงานหาเลี้ยงพ่อแม่ได้ มีเวลา มากขึ้น ได้อยู่บ้านนาน ๆ ไม่ต้องไปโรงเรียน ไม่มีโรงเรียน และไม่มีชุดนักเรียน ทุกคนจะ เขียนหนังสือไม่เป็น อ่านหนังสือ ไม่ออก ฉันจะนอนดูทีวี จะ ไม่มีครู</p>
<p>9. ถ้านักเรียนเป็นโตเรมอนที่ไม่ มีของวิเศษ เสียใจ ช่วยเหลือคนอื่นไม่ได้ ไม่มีใครมาสนใจ เหาะไม่ได้ ฉันจะ มีหน้าตาไม่เหมือนคนอื่น จะทำ ของขึ้นมาเอง ไม่มีกระบี่ เป่าไฟของวิเศษ โนบิตะจะได้ใช้ ความสามารถของตัวเอง จะ เป็นเหมือนคนธรรมดา จะช่วยด้วยกำลัง</p>	<p>9. ถ้านักเรียนเป็นโตเรมอนที่ไม่ มีของวิเศษ ช่วยเหลือคนอื่นไม่ได้ เสียใจ ฉันจะต้องถูกโนบิตะทุบจน เครื่องพัง ช่วยโนบิตะไม่ได้ ฉันก็ไม่ใช่โตเรมอนเพราะ โตเรมอนต้องมีของวิเศษ จะไปสู่อินาคัตสึไม่ได้ จะ ไม่มีใครสนใจ กระบี่เป่าไฟจะ ว่างเปล่า โนบิตะจะได้ช่วย เหลือตัวเอง ฉันจะช่วย โนบิตะด้วยกำลังและจิตใจ</p>

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
การเรียนการสอนตามปกติ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>จะไม่ใช้โคเรมอน หนังสือการ์ตูนเรื่องนี้ จะขายไม่ออก จะไม่ช่วยใคร ช่วยเหลือตนเอง ฉันจะหาทางให้มีของวิเศษ เป็นหุ่นยนต์ที่ไม่มีประโยชน์ ฉันจะกลับคืนร่างเดิม เชย ฟังคนอื่นบ้าง</p> <p>10. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าเราต้องเดินทางด้วยเฮลิคอปเตอร์</p> <p>ฉันคงจะตื่นเต้นมาก จะไม่มีรถ หรือการจราจรต้องอยู่ในอากาศ รถไม่ติดแต่จะติดบนท้องฟ้าแทน การสัญจรไปมาสะดวก จะทำให้เกิดภัยตามมา หวาดเสียว เฮลิคอปเตอร์อาจตกได้ ฉันจะไปจับเมฆ สนุก ไม่ต้องเดิน ฉันจะได้มองดูบ้านเมือง ไม่ไปกลัวตก ต้องเสียเงินมาก ไม่มีถนน คนทำเฮลิคอปเตอร์ต้องทำงานหนักขึ้น ต้องอยู่ที่สูง</p> <p>ตอนที่ 3 : การเขียนคำ วลี หรือประโยค ให้มีความหมายตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้</p> <p>1. ความสวย - ซี้เหว</p> <p>น่าเกลียด สกปรก ทุเรศ สวยอย่าง-</p>	<p>ไม่มีอำนาจใด ๆ คนอื่นอาจมองเราเป็นสัตว์ประหลาด จะเป็นแมวเฉย ๆ ไม่มีประโยชน์ ช่วยคนที่อ่อนแอไม่ได้ ฉันคิดว่าเป็นเพราะโนบิตะขอยืมของวิเศษไปหมด เสียใจ เป็นโคเรมอนตัวปลอม จะแอนอย่างเดียวไม่ได้ทำอะไรเลย</p> <p>10. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าเราต้องเดินทางด้วยเฮลิคอปเตอร์</p> <p>การจราจรจะต้องอยู่ในอากาศ จะทำให้เกิดการติดขัดบนท้องฟ้า ฉันจะดูบ้านเมืองได้อย่างสวยงาม ได้นั่งสบาย ฉันจะจับก้อนเมฆมาเล่น ไม่มีรถ ไม่มีถนน ไม่ต้องขับรถเปลี่ยนมาขับเฮลิคอปเตอร์แทน กลัวเครื่องตก ทุกคนจะไม่กลัวความสูง เราจะต้องเตรียมร่มชูชีพ ไม่มีมลพิษ ไม่มีควันจากท่อไอเสีย ได้เดินทางรวดเร็ว คนขายจะรวย</p> <p>ตอนที่ 3 : การเขียนคำ วลี หรือประโยค ให้มีความหมายตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้</p> <p>1. ความสวย - สวยอย่างซี้เหว สวยอย่างกระจอก หน้าเกลียด สวยแต่กาย สวย</p>

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้การสอนตามปกติ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
กระจอก สวยแต่ไร้สมอง สวยแต่หน้าใจ ทราวม	อย่างเลอะเทอะ กุเรศ ไม่สวย สวยเหมือนตุ๊กตา
2. โง่ - ฉลาด โง่แต่ขยัน มีไหวพริบ โง่อย่างมีสติปัญญา โง่อย่าง รู้เรื่อง เก่ง ความรู้ดี	2. โง่ - โง่อย่างฉลาด โง่แบบมีความรู้ โง่อย่างมีสติ ขยัน โง่แต่มีไหวพริบ โง่อย่างเรียน เก่ง
3. คนจน - คนรวย เศรษฐี จนอย่างมีความสุข จนอย่างมีฐานะ จน แต่ไม่กระจอก จนแต่มีความสามารถ คนมีเงิน	3. คนจน - จนอย่างรวย จนแต่ไม่- กระจอก จนแต่มีเงิน จนแต่เก๋ มีฐานะดี จนอย่างน่านับถือ
4. ไฟ - น้ำ ไฟน้ำแข็ง หมอก ไฟหิมะ ไฟเย็น	4. ไฟ - ไฟในน้ำแข็ง ไฟลม น้ำ ไฟเย็น ไฟมืด หิมะ
5. เร็ว - ช้า รุ่งงาม อืดอาด เร็วอย่างซึกช้า เร็วเหมือนเต่า เร็ว เหมือนป่าเดิน	5. เร็ว - เร็วแบบเต่า เร็วแบบหอย ทาก ช้า เร็วอย่างอืดอาด เร็วอย่างรุ่งงาม ยืดอาด
6. เล็ก - ใหญ่ เล็กเหมือน ช้าง ฮิปโป เล็กพริกขี้หนู เล็กเหมือน ภูเขา โต มหิมา กว้าง อ้วน	6. เล็ก - เล็กแบบกระต่าย ใหญ่โต เล็ก แบบมโหฬาร เล็กดีรสโต เล็กแบบมหิมา กว้าง อ้วน เล็กแต่บึก
7. ใจดี - ใจร้าย โหดเหี้ยม ใจดีอย่างแหม่มด ใจดีอย่างอึกา ใจดี- อย่างยักซ์ ใจดีเหมือนเสือดุ ใจชั่ว ใจโหด	7. ใจดี - ใจดีต่างก ใจดีอย่างใจร้าย ใจดีอย่างแหม่มด ใจดำ ใจดีอย่างอำมหิต ใจดี เหมือนยักซ์ ใจดีแต่โลก

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้การสอนตามปกติ (ต่อ)

ก่อนเรียน	หลังเรียน
<p>8. แรง - เบา ช้า - ไม่มีแรง อ่อนแอ เพลีย แรงเหมือนคนพอม แรง- เหมือนหมด ค่อย</p>	<p>8. แรง - เบา ไม่แรง แรงเหมือน แบกมด แรงแบบอ่อนแอ แรงแบบท้อแท้ แรง เหมือนเต่า แรงเหมือนมด</p>
<p>9. เสียงดัง - เสียงแหบ เสียงดังอย่างใบไม้ปลิว ดังอย่างค่อย เสียงเบา สด เจียบ เสียงดังเหมือน แมวร้อง เสียงดังเหมือนกระชิบ</p>	<p>9. เสียงดัง - ดังอย่างมด ดังอย่างยุ่ง กัก เสียงเบา เสียงดังจนไม่ได้ยิน เสียงดัง เหมือนแมตร้อง เสียงดังอย่างเจียบสงบ เสียง- กระชิบ</p>
<p>10. สะอาด - เปราะเปื้อน โทรม รกรุงรัง เลอะเทอะ สกปรก สะอาดเหมือนผ้าขี้ริ้ว</p>	<p>10. สะอาด - สะอาดแบบเลอะเทอะ สะอาดอย่างโลโครก สะอาดแต่เหม็น สะอาด อย่างสกปรก สะอาดอย่างมีฝุ่น สะอาดแบบ น้ำเน่า</p>

ตัวอย่างผลงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่เรียนด้วยกิจกรรมซินแนคติกส์

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่ 1 การเปรียบเทียบแบบตรงโดยใช้คำ

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนคิดหาคำที่สามารถเขียนเปรียบเทียบแบบตรงคนละ 5 คำ แต่ละคำจะต้องมีคำเปรียบเทียบไม่น้อยกว่า 3 คำ

ตัวอย่าง ๑ นลาต เหมือน นักปราชญ์ ลิงชิมแปนซี นกทูก ชงเบ้ง วาดา

1. เปรี้ยว เหมือน กล้วยน้ำว้า ส้ม ทุเรียนหมอน
สารส้ม อาหารบด หมมเปรี้ยว
2. เหมือน เหมือน กล้วย กล้วยน้ำว้า กล้วยสุก
ป๊อปปี้ ป๊อปปี้
3. กล้วย เหมือน กล้วยน้ำว้า กล้วยสุก กล้วย
กล้วยคั่ว กล้วยน้ำว้า กล้วยสุก กล้วย
4. กล้วย เหมือน กล้วยน้ำว้า กล้วยสุก กล้วย
กล้วยคั่ว กล้วยน้ำว้า กล้วยสุก กล้วย
5. เล็ก เหมือน ฟัน เข็ม ไม้ขีด ไม้
อาหารปลา กล้วยน้ำว้า กล้วยสุก กล้วย

วิชา

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่ 1 การเปรียบเทียบแบบตรงโดยใช้คำ

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนคิดหาคำที่สามารถเขียนเปรียบเทียบแบบตรงคนละ 5 คำ แต่ละคำจะต้องมีคำเปรียบเทียบไม่น้อยกว่า 3 คำ

ตัวอย่าง ๐ ฉลาด เหมือน นักปราชญ์ ลิงชิมแปนซี นกทูก ชิงเบง ฯลฯ

1. หวาน เหมือน น้ำตาล น้ำหวาน ขนมะม่วง
- หอม เหมือน น้ำหอม ดอกไม้ กล้วย
2. ขม เหมือน ขม มะระ ขิง มะระเปรี้ยว
- เปรี้ยว เหมือน ดงเสี้ยว กุ้งโขง ตานจน
3. มืด เหมือน ขี้กบ เกลว ผัดเผ็ด
- ดำ เหมือน เกตุก สีฉวี น้ำขี้เถ้า
4. เปรี้ยว เหมือน มะนาว มะม่วงเปรี้ยว
- ฉลาด เหมือน ลิง ช่างเขาวงกต
5. ดำ เหมือน ขี้เถ้า เาขี้เถ้า ถาน
- ทอ เหมือน ทอผ้า ทุ่ง

วิมล

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่ 4 การเปรียบเทียบแบบตรงโดยใช้คำตามจินตนาการ

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนเขียนคำเปรียบเทียบแบบตรงตามจินตนาการ พร้อมอธิบายเหตุผล

1. ปิศาจมีความรักเมตตาคอสัตว์เหมือนอะไร

ปลา รักชาติที่ตัวเอง (เพราะจากปลาถึงใจคนเรา)
พระเจ้า ผู้ใจดี (เพราะทำน้ำใจดี)

2. เจ้าของม้าไรแสกต์มาแรง ๆ ใจร้ายเหมือนอะไร

งู สุนัข คินบัสยบแดง หม่อมต ปีสาด (เพราะชอบทำร้าย
คน)

3. เจ้านิลท้วท่าเหมือนอะไร

สิงห์ สี ไคลจน รองเท้าหน้าเรียวคช ลูกตาดำ (เพราะมี
สีดำ)

4. เจ้านิลกินหน้าจันทองโตเหมือนอะไร

ลูกไก่ ลูกบอล อึ่งอ่าง (เพราะ อึ่งอ่าง เบ่งท้องได้)

5. คนที่ชอบอ่านหนังสือฉลาดเหมือนอะไร

นกกาวิเศษ ลิงขิมแปดปี (เพราะฉลาด)

6. ความซื่อสัตย์เปรียบเหมือนอะไร

ทหาร สีหน้า ขยกรู้ใจคนดี (เพราะสภาพเป็นคนที่)

๑๗

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่ 5 การเปรียบเทียบแบบตรงโดยใช้คำซ้ำวลีและประโยค

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนแต่งประโยคในลักษณะการเปรียบเทียบแบบตรงมาอย่างน้อยคนละ 5 ประโยค

ตัวอย่าง ๐ ฉมขี้นคอยคุดนนานเหลือเกินเปรียบเหมือนทอยรถประจำทางสาย 18

1. พินิจตัวดำเหมือนถ่าน
2. คนเตี้ยตัวเล็กเหมือนเชื้อโรค
3. น้องหนังกินกล้วย 5 หรือ เหมือนไข่
4. คนหน่องบวมามงมถื่นเดินก้าวเหมือนคนพิการ
5. พวอนตอเตี้ยเหมือนคนแคระ
6. คนครเอ้ส่วยเหมือนหงส์สายไทย
7. น้องตุ๊ดตอเกลียดเหมือนแม่มด

วิชาภาษาไทย นิชา รักภักดิ์ วิชา ป.4/ร

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่ 5 การเปรียบเทียบแบบตรงโดยใช้คำว่าดีและประโยค

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนแต่งประโยคในลักษณะการเปรียบเทียบแบบตรงมาอย่างน้อยคนละ 5 ประโยค

ตัวอย่าง ๐ ผมเป็นคอกคุณนานเหลือเกินเปรียบเหมือนคอกจรดประจำทางสาย 18

1. ฉันเป็นไม้สูงเปรียบเหมือนไฟ (ตัวร้อนเหมือนไฟ)
2. กระป๋องลมดีนของเขานักเหลือเกินเปรียบเหมือนหิน
3. เธอร้องต่อเวลาจึงเลยเปรียบเหมือนชาติก
4. กล่องดินสอฉันเขามากเปรียบเหมือนน้ำ
5. เธอได้ฝังดังเปรียบเหมือน ประทัด,ระเบิด
6. เธอกินจุเปรียบเหมือน หมู
7. ฟันของคอกเขามากเหมือน ไม้มาก

ด.ญ. นุชธรา ม่วงมณี

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่ 5 การเปรียบเทียบแบบตรงโดยใช้คำว่าวลีและประโยค

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนแต่งประโยคในลักษณะการเปรียบเทียบแบบตรงมาอย่างน้อยคนละ 5 ประโยค

ตัวอย่าง ๐ คนขี้เกียจคนขยันเหลือเกินเปรียบเหมือนทอขจรทอประจำทางสาย 18

1. ของชิ้นนี้หนักเหมือนยกเสาไฟฟ้า 10 ต้น
2. คุณสุวิทย์เงินเข้าเหมือนเต่า
3. เด็กคนนี้ก็กินข้าวเยอะเลยอ้วนเหมือนหมู
4. ด.ช. เขียวเล่นจนเหงื่อตัวสอปรกเหมือนนิกโก
5. คุณทวดใส่เสื้อทอสะอาดเหมือนข้าวสวย
6. คุณหญิงกมลตาที่เจริญพร ผมหวานเหมือนขี้เป็ดขย
7. คุณหญิง น้ำ ได้ยงแขนเหมือนคนใจ

๑๒

วิชาภาษาไทย

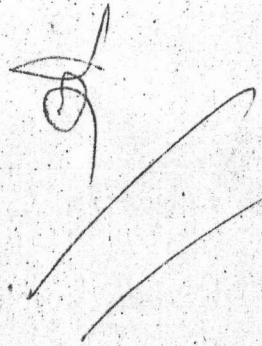
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่ 2 การเปรียบเทียบแบบบุคคลโดยใช้ประโยคตามจินตนาการ

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนแต่งประโยคเปรียบเทียบแบบบุคคลจากคำเหล่านี้

1. พระอาทิตย์ ฉันรู้สึกดีใจเพราะช่วยทำให้ฉันเห็นได้
2. น้ำ ดีใจที่ได้เป็นน้ำจะได้ช่วยคนอื่นให้ฉันใช้น้ำดื่ม
3. นกกระจอก ได้เป็นนกกระจอกจะส่งเสียงจิบ จิบนี้ไปเที่ยวรอบโลก
4. อาหาร นี่จะเป็นอาหารจำพวกผลไม้ต่าง ๆ ที่มีประโยชน์

แผนการสอนที่ 6 การเปรียบเทียบแบบบุคคลโดยใช้ประโยคความจินตนาการ
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนแต่งประโยคเปรียบเทียบแบบบุคคล เรื่อง "ถ้าฉัน ... เป็นสัตว์โลกล้านปี"

- 1 ฉันจะเหยียบย่ำคนที่ทำลายป่าเพื่อฉันได้เช่นกัน
- 2 ฉันจะบึ้งค้ำคนที่ตัดต้นไม้ให้หมดแล้ว
- 3 ฉันจะเร่งรีบทำให้ทุกคนไม่ระวังภัยจฉฉฉ
- 4 ฉันจะไม่ให้คนทุกคนทิ้งขยะลงบ่อบนถนน
- 5 ฉันจะช่วยกันเก็บกวาดขยะ
- 6 ฉันจะทำให้คนเกรงกลัวเพื่อคนจะได้ไม่จับสัตว์ป่าไปขาย
- 7 ฉันจะไม่เหยียบย่ำต้นไม้ในป่า
- 8 ฉันจะอยู่ในป่าอย่างสงบ
- 9 ฉันจะเหยียบย่ำบ้านคนที่ทำลายต้นไม้

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษา 4

แผนการสอนที่ 6 การเปรียบเทียบแบบบุคคลโดยไวยากรณ์ตามจินตนาการ

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนแต่งประโยคเปรียบเทียบแบบบุคคล เรื่อง "ถ้าฉัน ... เป็นสัตว์โลกล้านปี"

ฉันจะไม่ให้คนทำลายป่าไม้ เพราะถ้าไม่มีป่าไม้สัตว์โลกล้านปีก็จะอยู่ไม่ได้
 ฉันจะไม่ให้สูญพันธุ์ เพราะถ้าสูญพันธุ์ก็ไม่มีสัตว์โลกล้านปีให้ดู หาดานดู
 และจะไม่ทำลายมนุษย์ เพราะถ้าไม่มีมนุษย์ต้นไม้ก็จะมีใครปลูก
 จะไม่ให้คนทิ้งขยะ ถ้าทิ้งขยะก็ให้ทิ้งในที่ที่สัตว์โลกไม่สกปรก

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการสอนที่ 8 การเปรียบเทียบแบบบุคคลโดยใช้ประโยคตามจินตนาการ

แบบฝึกหัด ให้นักเรียนแต่งประโยคตามจินตนาการของตน

1. ถ้านักเรียนถูกสาปให้เป็นนกจะทำอย่างไร

ฉันจะรู้สึกดีใจ เพราะจะได้เปลี่ยนบรรยากาศเป็นสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ
ฉันจะเริ่มยกพรรคพวกมาทำจัดคนให้ล่าปลาค้างคาว

2. ถ้านักเรียนเป็นสุนัขจิ้งจอกจะทำอย่างไรเพื่อหังบ้านหนู 3 ตัว

ฉันจะดัดเสียงให้เหมือนเสียงหนูแล้วพูดว่าฉันถูกตีสั่งให้วิ่งออกไปไกลๆ

3. นักเรียนจะจัดการอย่างไรกับหมาป่า ถ้าตัวเองคือหมาน้อยหมามากแคง

ฉันจะล่อลวงให้หมาป่าหลงในป่าจนหอดูไม่ได้

4. สมมติให้นักเรียนเป็นต้นไม้ที่กำลังจะถูกตัดจะทำอย่างไร

ฉันจะงอให้ขาตั้งเป็นงูเพื่อที่ค้อนข้างแล้วให้เขาเป็นต้นไม้

แผนการสอนที่ 12 การเปรียบเทียบคุณค่าเชิงโคยใช้คำและประโยค

แบบฝึกหัด ให้นักเรียนแต่งประโยคแบบคุณค่าเชิงโคยใช้คำเหล่านี้

1. ทูกริต สุกริตา = ผู้บอกข่าวดีว่าชนะพวกศัตรูแล้วจึงนำรางวัลมาให้ผู้ชนะ
2. ชา เรือ = กระบุงที่ใส่ผลไม้หรือของกินต่าง ๆ
3. กลัว กลัว = คำนึงกลัวภัยอันตราย
4. ไกล ไกล = ระยะทางที่ห่างไกล
5. ใหม่ เก่า = วันที่ตั้งขึ้นหรือของใหม่
6. หนัก เบา = คำนึงหนักหรือเบา

วิชาภาษาไทย

แผนการสอนที่ 11 การเปรียบเทียบคุณค่าชีวิตโดยใช้คำและประโยค

แบบฝึกหัด ให้นักเรียนแต่งประโยคเปรียบเทียบแบบคุณค่าชีวิต

1. เขอมีความสวยที่ ขยู่แซง หน้ากลมดก เขอมีความสวยที่เหมือนแม่
2. กอไฟนั้เป็น เหมือนไฟที่เย็น เหมือนคำแข็ง
3. วิหัยมีร่างกายแข็งแรงจน เขาอ่อนแอ เขาเข้มแข็ง
4. แกงถวยนี้เค้มเหมือน แก้วใส
5. จุมจิมอวนแบบ ถึงแข็ง อ้างปลา

วิชาภาษาไทย

แผนการสอนที่ 11 การเปรียบเทียบคุณค่าซัดแย้งโดยใช้คำและประโยค

แบบฝึกหัด ให้นักเรียนแต่งประโยคเปรียบเทียบแบบคุณค่าซัดแย้ง

1. เขอมีความสวยที่ หน้าร้อง เกือบจ
2. กองไฟนั้นเป็น น้ำเงินเฉียด
3. วิสัยมีร่างกายแข็งแรงจน สุดขบแอ
4. แถงถวายนีเคิมเหมือน น้ำจาวล
5. จุ่มจิมอ้วนแบบ บงาเสียบคกชึน

แบบทดสอบทักษะการเขียน

ตอนที่ 1

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนคำเปรียบเทียบกับสิ่งที่กำหนดขึ้น ให้มีความหมายใกล้เคียงกัน
อย่างน้อย ข้อละ 3 คำ มาให้มากที่สุด (ให้นักเรียนตอบทุกข้อ)

ตัวอย่าง 0. ตัวดำ เหมือน ถ่าน เงาะป่า นิโกร นกกา หมึก ยาขัดรองเท้า เป็นต้น

1. ผมหยิก เหมือน .. คีลันทะเล .. ทนแคะ .. นิโกร .. เกว๋ล้อย .. ขูดตัว .. นุ่มา ..
.. ทูตย่น .. แหมงของ .. สวปโทรศัพท .. ถ้ายพซหนักัน .. ใม่เ็ห็ง
2. ขยัน เหมือน .. คนกวาดขยะ .. ใจง .. คนที่ชอบอ่านหนังสือ .. นักปราชญ์ ..
.. คนใจ .. ต๊อทเตอรส์ลัม .. คนจน .. ฝรั่ง
3. สดชื่น เหมือน .. ได้ขึ้นสวรรค์ .. ได้ไปเที่ยว .. จับน้ำเย็น .. คนที่มีความสุข ..
.. มีความรัก .. หอร้องเพลง
4. เล็ก เหมือน .. ไข่ปลา .. ใบกระทก .. แป้ง .. สมองฝน .. เสร้ออัน .. ฟ้ากับ .. หัวตาปลา ..
.. ฝรั่งแค .. จุด .. ลูกปลา .. เม็ดน้ำตาล
5. ขม เหมือน .. มะเฟิด .. ผลักแหวก .. ขอลัก .. ขนาก .. แล็ดอกไม้ ..
.. อกคิกแลต .. กุ้งสด
6. น่ารัก เหมือน .. เด็กทารก .. ปลาทอง .. คนที่ถูกทรมาน .. ผลัดในแดนมหันต์จรรยา ..
.. สโนไวท์
7. น้ำตาไหล เหมือน .. น้ำตา .. ขบคหน้า .. ตาคนขอมโผล .. นิส .. ตาก .. ค่นร้องไห้ ..
.. ฝักบัว
8. เสียงดัง เหมือน .. ฟ้าผ่า .. คนที่นิสัยไม่ดี .. แมงกัดกัน .. ชักขี้ดิน ..
.. รถถังแล่น .. ลูกโป่ง 100 ใบแตก .. ฟันร้อง .. กบ
9. อร่อย เหมือน .. ไข่ .. ลูกอม .. โอวัลติน .. ได้กินอาหารวิเศษ .. ได้ทอด KFC ..
.. ไข่ต้ม .. ผลไม้

10. กลม เหมือน ลูกมะนาว... ลูกทุ... ลูกป๊อปอง... น่องสั๊ก... มังคุด... กัไล...
 ...ปากหวด... หัวโอดเรมอน... ฟาน้ำปลา... แนน...

ตอนที่ 2

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนผลที่จะเกิดตามมาจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น โดยให้นักเรียนหาคำตอบให้มากที่สุด และหาคำตอบที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร ให้นักเรียนตอบทุกข้อ

ตัวอย่าง 0. ถ้าไม่มีเวลากลางคืน จะเกิดอะไรขึ้น

จะต้องทำงานมากขึ้น, ไม่ต้องใช้นาฬิกาปลุก, บ้านที่สร้างไม่ต้องมีห้องนอน
 คนต้องไม่ต้องนอน, คนหน้าตาไม่สวยเพราะไม่ได้พักผ่อน, ไม่มีผ้า เป็นต้น

1. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นธนบัตรในกระเป๋าสตางค์ของคนรวย

...ฉันจะได้คนรวยให้ตัวฉันไปบริจาค... ฉันจะป็นสิไม่มีชีวิต... ฉันจะมีเจ้าของในไม่ช้า...
 ...ฉันจะมีบ้านเป็นกรณี... ฉันจะต้องถูกคนขับไปบ่อยๆ...
 ...รู้สึกอึดอัดใจเพราะต้องอยู่กระเป๋าคงๆ... ฉันจะเกลียดสกปรกขึ้นถ้าคนรวยคนนั้นยก

2. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นยุง

...ผมจะใส่กางเกงมีช่องเพิ่มมากขึ้น... ฉันจะไม่ป็นตัวแพร่เชื้อโรค... ผมจะขึ้นเป็นลูกน้ำ
 ...ฉันจะถูกล่าและกิน... ฉันไม่อยากถูกยาฉีดขี้... ฉันจะ ต้องหาบงกชวัน
 ...ฉันจะกัดคนที่ป็นศัตรูกับฉัน...

3. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเราไม่จำเป็นต้องกินข้าว

...คนรวยจะรวยกว่าจะหาทาน... ทุกคนจะทำงานไม่ต้องเสียเวลาทำงานหาทานข้าว
 ...ตลาดจะปิดเพราะเราไม่จำเป็นต้องไปหาจับจ่าย... ทุกคนจะรู้สึกอึดอัดตลอดเวลา
 ...ข้าวของฉันจะไม่ร้อนอีกต่อไป... ผมจะใส่กางเกงรัดรูปได้ตลอดเวลา...

4. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเราบินได้

...ฉันจะไปเที่ยวรอบโลก... ฉันจะหนีผู้คุมทางอากาศ... ห้องฟ้าจะมีคนโอบกอด...
 ...โลกจะมีสีเขียวของต้นไม้มากขึ้นเพราะปราศจากควันพิษ... เครื่องบินกับคนจะบิน...
 ...ปะปนกัน... คนแก่ทุกคนไม่ต้องเดินให้เหนื่อย...

- 5.1 สมมติว่า นักเรียนเกิดมาจากหอยสังข์ จะเกิดอะไรขึ้น
 ..ฉันจะเข้าไปอยู่ในทะเลลึก ..ฉันจะไม่ให้ใครรู้ ..ฉันจะไปออกงานอัดเก็บเงิน
 ..คนที่เงี้ยว ..ฉันจะได้ดูหนังสื่อ กิเลสลับๆ ..ฉันจะเข้าใจผิดคิดว่าเขาไม่ได้เห็นสัก
 ..ฉันจะไม่ให้เพื่อนรู้ ..ถูกคนรั้วเกาะง
6. ถ้าเจ้านิลคือตัวนักเรียนจะเป็นอย่างไร
 ..ฉันจะไม่ให้คนเจอ ..พี่คนมาจากจะสลัดกันมาในน้ำ ..ฉัน
 ..ฉันต้องร้องไห้ ..ทุกเวลา: ฉันจะไปทำการเงิน ..ฉันจะวิ่งทุกวัน
 ..ฉันจะกินข้าวแทนข้าวในครัว
7. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นนางฟ้า
 ..ฉันจะทำให้ทุกคนเจ็บแสบ ..ฉันจะทำให้แม่รัก ..โลกใบนี้คงไม่สงบ
 ..ฉันไม่มีบ้านแต่สวรรค์ และก้อนเมฆเป็นบ้านแทน ..จะลอยได้ ..ฉันจะร่วม
 ..ฝึกกับตัวอสูรคนพาล ..ฉันจะทำให้บ้านหลังนี้สะอาด
8. สมมติถ้านักเรียน ไม่ต้องเรียนหนังสือจะเป็นอย่างไร
 ..ฉันอยากดูคนแสดงได้ ..ใครเขียนทั่วประเทศไม่ต้องมีกรับ - ส่งนักเรียน
 ..ไม่ต้องกลัวใครเรียนในสิ่งอื่น ..ฉันจะนอนดูโทรทัศน์ทุกวัน ..คนที่เห็น
 ..ครูตลก ..จะ: ทำให้ไปสักไม่มีความเจ็บ
9. ถ้านักเรียน เป็น โด. เรมอน ที่ไม่มีของวิเศษ
 ..คนในเขตจะรู้ว่าฉันเจ็บ ..ฉันจะกลายเป็นตุ๊กตาให้เด็กเล่น ..ฉันจะกลับไปให้
 ..นักวิทยาศาสตร์ทำคนเป็นแล้วใส่ของวิเศษให้ ..ในที่สุด: ไม่พาดันไปอยู่ที่บ้าน
 ..ฉันอยากได้มาโลกมนุษย์ ..ฉันจะคิดไปถึงสิ่งของใหม่
10. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าเราต้องเดินทางด้วยเฮลิคอปเตอร์
 ..ฉันจะตั้งอยู่บนที่สูง ..หวาดเสียวน่ากลัว ..การจราจรทางอากาศติดขัด
 ..ฉันจะโหนมาเป็นจราจรทางอากาศ

ตอนที่ 3

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนคำที่ตรงกันข้ามกัน โดยให้ความหมายตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้ มาอธิบายคำต่าง ๆ ให้เป็นประโยคหรือวลีในรูปแบบใหม่ที่มีความหมายใหม่ หรือเปลี่ยนไป จากเดิม

ตัวอย่าง 0. รวย - รวยเสียให้เห็ด, รวยอย่างขมขื่น, รวยเสียไม่มี, รวยอย่าง กระจอก, รวยอย่างปอน ๆ, เป็นต้น

1. สวย สวยแบบดูจก สวยแบบอปลั๊กชน ความสวยที่ไม่สวย
..... สวยแต่รูป สวยขบข่าวโง่ไม่มีสมบัติผู้ดี
2. โง่ โง่เหมือนลิง โง่แบบ อัจฉริยะ โง่แต่เก่งฉลาดล้ำเลิศ
3. คนจน คนจนผู้ยิ่งใหญ่ จนแต่เป็นเจ้าขอโรงเรียน จนจนไม่มีชีวิต
4. ไฟ ไฟร้อนไฟ ไฟงอด ไฟจ่าน ไฟในตู้เย็น
5. เร็ว เร็วช่างคนป่วยเดิน เร็วช่างคนติดอ่างพูด เร็วช่างช้า
..... เร็วเหมือนแก้วชน เร็วเหมือนรถลาก
6. เล็ก เล็กเหมือนโรงเรียน เล็กเท่าหมาสมุท เล็กช่างตึกแถว
..... เล็กแบบใหญ่ ๆ
7. ใจดี ใจดีเหมือนปีศาจ ใจดีเหมือนแม่เลี้ยง ใจดีแบบชั่วร้าย
..... ใจดีเหมือนขมบาด
8. แกรง แกรงเหมือนเจ้าชู้ แกรงเหมือนสิงโตเดินข่อย ๆ แกรงเหมือน
..... กะตาศปสิ่ว แกรงแบบไม่มีแวง

- 9. เสียงดัง เสียงดังเหมือนฆ้องมโหรี เสียงดังเหมือนล้อรถตึก
 เสียงดังเหมือนตีฆ้อง เสียงดังเหมือนคนขว้างขว้าง
- 10. สะอาด สะอาดเหมือนผ้าไหม สะอาดเหมือนอู่บ้านกอวี่นง
 สะอาดสว่างสกปรก สะอาดแบบหน้าค้ำ

แบบทดสอบทักษะการเขียน

ตอนที่ 1

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนคำเปรียบเทียบสิ่งที่กำหนดขึ้น ให้มีความหมายใกล้เคียงกัน
อย่างน้อย ข้อละ 3 คำ มาให้มากที่สุด (ให้นักเรียนตอบทุกข้อ)

ตัวอย่าง 0. ตัวดำ เหมือน ถ่าน เงาะป่า นิโกร นกกา หมึก ยาขัดรองเท้า เป็นต้น

1. ผมหยิก เหมือน .. ขนเงาะ .. กระจาดขุ่นๆ .. เลื่อยขี้หมู .. ฝอยขัดหม้อ ..
.. เผลอจ .. มะหมี่ .. นหนัน .. ทีโกร ..
2. ขยัน เหมือน .. สด .. คนเขียนเก่ง .. คนใช้ .. หนก่องสร้าง .. ปลวก ..
.. คนคร ..
3. สดชื่น เหมือน .. ดอกไม้บาน .. ฝนตก .. อยู่กลางทุ่งนา .. ใสอาบน้ำ ..
.. ใต้ร่มฉัตร ..
4. เล็ก เหมือน .. เม็ดฝน .. เชื้อโรค .. ทวย .. พยาธิ .. ใบมะขาม ..
.. ไข่ .. ก้านตุ้มหู .. หนู .. ยุง .. มด ..
5. ขม เหมือน .. ผัก .. ยา .. ยางไม้ .. เหล้า .. น้ำในสระล้างเท้า ..
.. ฟองสบู่ .. ฝรั่ง ..
6. น่ารัก เหมือน .. กระต่าย .. แมว .. สุนัขไทย .. คนใจดี ..
.. กบ .. กิ้งก่า ..
7. น้ำตาไหล เหมือน .. ฝนตก .. น้ำตก .. ทุ่มน้ำประปาแตก .. ฝักบัว ..
.. คนก๊อ .. เหงื่อไหล ..
8. เสียงดัง เหมือน .. ระเบิด .. รถบรรทุก .. นกหวีด .. ฟาซ่า .. ฆ้องปี่ ..
.. ตึกถล่ม .. ทุบมือ .. เครื่องจักรทำงาน ..
9. อร่อย เหมือน .. ขนมหวาน .. ทุเรียน .. ขนมปังทาเนย .. ลอดช่อง ..
.. ไข่ย่าง ..

10. กลม เหมือน รูป นกฟ้า ไข่ รุ้งนก นกฟ้า กระดุม
โลก ลูกบอล

ตอนที่ 2

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนผลที่จะเกิดตามมาจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น โดยให้นักเรียนหาคำตอบให้มากที่สุด และหาคำตอบที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร ให้นักเรียนตอบทุกข้อ

ตัวอย่าง 0. ถ้าไม่มีเวลากลางคืน จะเกิดอะไรขึ้น

จะต้องทำงานมากขึ้น, ไม่ต้องใช้นาฬิกาปลุก, บ้านที่สร้างไม่ต้องมีห้องนอน
คนต้องไม่ต้องนอน, คนหน้าตาไม่สวยเพราะไม่ได้พักผ่อน, ไม่มีผับ เป็นต้น

1. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นธนาบัตรในกระเป๋าสตางค์ของคนรวย

ฉันจะตัดสินใจขายที่อยู่น้อยๆ ... ตกลงอยู่ในความมืด ... ฉันจะต้อง
ตื่นขึ้นที่มืด ... ฉันก็ไม่ต้องทำงาน ... ฉันจะปลิวจากกระเป๋าสตางค์
ไปอยู่ในกระเป๋าคณะอื่น ... ฉันจะถูกใช้ส่งงานลับๆ

2. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นยาง

ไม่กินน้ำ ... ฉันจะได้ขู่บ้านใหม่ทุกวัน ... ฉันจะเกิดที่ก้นของ
เพราะได้กัดคนแล้วได้เปลี่ยนบรรยากาศ ... ฉันจะมีหยงมีเคบเพราะ
พูดได้ ... ฉันจะถูกลูกคนตบท้าย

3. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเราไม่จำเป็นต้องกินข้าว

ไม่มีร้านอาหาร ... ฉันจะไม่หิวข้าว ... คนจะไม่แข็งแรง
คนฉันจะไม่กังวลว่าจะต้องลดความอ้วน ... ทุกคนจะประหยัด
ค่าข้าว ... ไม่ต้องตั้งตัวให้เสีย ... ประเทศไทยจะไม่พัฒนา

4. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเราบินได้

จะไม่สนุก ... เสียด และเศร้า ... เมื่อก่อนฟ้าจะมีแต่คน
ฉันจะบินไปจับนกไปต้องวิ่งจับนกอีก ... ทั้งโลกเกิดศึกสงครามกลาง
กลาง ... ฉันจะบินไปทั่วทุกมุมโลก ... การจราจรไม่ติดขัด

5. สมมติว่า นักเรียนเกิดมาจากหอยสังข์ จะเกิดอะไรขึ้น
 ฉันจะเห็นตัวประหลาด..... ฉันจะเป็นคนที่มีชื่อเสียง..... ฉันมีบ้านดีที่สวย
 ฉันจะออกมาหาหอยสังข์ทั้ง..... จะไม่มีโอกาสได้มองสังข์ทอง.....

6. ถ้าเจ้านิลคือตัวนักเรียนจะเป็นอย่างไร
 ฉันจะวิ่งเร็ว..... พุดไม่ได้..... ผู้คนมาถวายเมล็ดกันมาที่หลังฉัน.....
 ฉันจะซื้อสังข์กับเจ้าทอง..... ฉันจะกินหญ้าทางข้างให้ควายน.....

7. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นนางฟ้า
 จะลอยได้..... ฉันจะมีพลังวิเศษ..... ฉันจะทำให้คนชั่วเป็นง่อย.....
 ฉันจะช่วยเหลือคนดี..... ฉันจะมีตาทิพย์..... ฉันจะไล่คนชั่วคนชั่วที่สุด.....
 ฉันจะเสกให้โลกนี้ใสสะอาดความสดชื่นไม่มีควีนพิษ.....

8. สมมติถ้านักเรียนไม่ต้องเรียนหนังสือจะเป็นอย่างไร
 ฉันจะอ้างใจ..... ฉันจะถูกจับเริ่มค่าไฟ..... ทุกคนจะเป่าผมหนังสือ.....
 ไม่เป็น..... เราจะไปรู้จักกับคุณคุณ..... ทุกคนจะพูดแต่คำขยาบ.....
 ฉันจะ ต้องไปขอทาน เพื่อนำเงินมาเลี้ยงชีพ.....

9. ถ้านักเรียนเป็นโดเรมอนที่ไม่มีของวิเศษ
 ใจต้องมีความวิเศษ..... ฉันจะอยู่คนเดียวไม่ต้องเลี้ยง..... ฉันจะเป็น.....
 โดเรมอนที่ช่วยเหลือไม่มีประสิทธิภาพ..... ฉันจะเป็นแสงธรรมตา.....
 ฉันจะกลายเป็นการ์ตูนที่ไม่มีชื่อเสียง..... โลกจะงัดทุกแสง.....

10. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าเราต้องเดินทางด้วยเฮลิคอปเตอร์
 ฉันจะเห็นทิวทัศน์ที่สวยงาม..... ทหารอาจจะไม่ติดขัด..... จะไม่มีจลา.....
 ฉันจะ ขับเฮลิคอปเตอร์ไปสวรรค์ ไปทุกโลก..... จะมีคนทัก.....
 เต็มหน้าบ้าน..... ฉันจะ ก้าวที่นมาขลาดเร็ว.....

ตอนที่ 3

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนคำที่ตรงกันข้ามกัน โดยให้ความหมายตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้ มาอธิบายคำต่าง ๆ ให้เป็นประโยคหรือวลีในรูปแบบใหม่ที่มีความหมายใหม่ หรือเปลี่ยนไป จากเดิม

ตัวอย่าง 0. รวย - รวยเสียให้เข็ด, รวยอย่างขมขื่น, รวยเสียไม่มี, รวยอย่าง กระจอก, รวยอย่างปอน ๆ, เป็นต้น

1. สวย สวยแบบขมขื่น สวยแบบกระจอก สวยแบบไม่ได้เรื่อง
..... สวยแบบน่าเกลียด สวยอย่างกตลปไร้พหาม
2. โง่ โง่แบบขบขันได้ที โง่อย่างฉลาด โง่อย่างรอบรู้
..... โง่แบบมีศักดิ์ศรี
3. คนจน จนอย่างสิ้นเงินพันล้าน จนแบบมีศักดิ์ศรี จนแบบมีลูก
..... ปลูกส้ม จนแต่สูง
4. ไฟ ไฟเย็น ไฟหนาว ไฟเหมือนน้ำแข็ง
5. เร็ว เร็วแบบเต่า เร็วแบบหล่นจาก เร็วเหมือนเข็มสั้น
..... นานักเดิน เร็วอย่างฉลาด เร็วเหมือนเครื่องบินห้าหมื่นหมื่น
6. เล็ก เล็กแบบจิ๋ว เล็กกว่าภูเขาหิมาลัย เล็กแบบมีหัวใจ
..... เล็กพริ้วสีชมพู เล็กเท่าสีน้ำตาล
7. ใจดี ใจดีแบบแม่หมา ใจดีจนยอมเสีย ใจดีเหมือนมีสื่อสมท
..... ใจซื่อ ใจดีแบบมนุษย์
8. แรง แรงเหมือนเต่า แรงเหมือนสิงโตเหินห่อ แรงเหมือน
..... ขาสี แรงแบบจ้าว

- 9. เสียงดัง . เสียงดัง อย่าง แสบ ๆ เสียงดัง เหมือน นก ตก เก็บ
 . เสียงดัง อย่าง คน แก่คุยกัน เสียงดัง เหมือน นก คุ้ยดิน
- 10. สะอาด . สะอาด เหมือน นก สะอาด เหมือน รังนก สะอาด เหมือน ผนัง ภายใน
 . สะอาด อย่าง กระจก สะอาด เหมือน ฟ้า ไร้ ควัน

แบบทดสอบทักษะการเขียน

ตอนที่ 1

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนคำเปรียบเทียบบสิ่งที่กำหนดขึ้น ให้มีความหมายใกล้เคียงกัน
อย่างน้อย ข้อละ 3 คำ มาให้มากที่สุด (ให้นักเรียนตอบทุกข้อ)

ตัวอย่าง 0. คำดำ เหมือน ถ่าน เจาะป่า นิโกร นกกา หมึก ยาขีดรองเท้า เป็นต้น

1. มมหยิก เหมือน เส้นด้าย เจอผี นางสิง ไปแต่ นหนอปลาหมึก
ไม้กวาด สร้อยบสูดาร์ตัท สมัยเก่า ลูกท้ายป ดตาชมพู หมากชนปูย
2. ชยัน เหมือน โฉมงาม ปลัโกลมา หมอ กรรมากร ภารโรง
ชานา คนทำมาหากินตั้งแต่เช้าจนค่ำ
3. สดชื่น เหมือน ได้เพชร ได้กางวัล ได้กินน้ำหวาน ต้นไม้ได้น้ำ
ยืนอยู่บนภูเขา ฮากศยามเช้า
4. เล็ก เหมือน สอนแวม งาม หงู ไฟ จด ไฟจิ้งจก ยาวรัดผม
ไม้จิ้มฟัน ทศกัณฐ์ ห้อย กับ เคียงขอลัก
5. ชม เหมือน เหมายาง บอระเพ็ด ดอกไม้ สมนไพร น้ำในสระ
เปลือก
6. น่ารัก เหมือน เหมี่แพนด้า ชั้วตัก ตัวนั้นเอง โบริ นางฟ้า
ลูกสุนัข
7. น้ำตาไหล เหมือน แม่เฒ่า ก้อนน้ำ น้ำปลา เฝ้าน้ำ คลื่นยักษ์
ใบไม้ไหว
8. เสียงดัง เหมือน ฆาตกรบู ปืน ธนบัตร ลมพัดประตูปิด จรวด
บอระเพ็ด สัตว์ป่าฉลาดร้อง ม้าพยศ
9. อร่อย เหมือน น้ำส้ม ข้าวผัด กินอาหารที่จุกใจ พาย
สลัด

10. กลม เหมือน ...คา บอลลูน... ลูกโป่ง โอง พระจันทร์ แก้ว
แก้วปลา คีร์ช...

ตอนที่ 2

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนผลที่จะเกิดตามมาจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น โดยให้นักเรียนหาคำตอบให้มากที่สุด และหาคำตอบที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร ให้นักเรียนตอบทุกข้อ

ตัวอย่าง 0. ถ้าไม่มีเวลากลางคืน จะเกิดอะไรขึ้น

จะต้องทำงานมากขึ้น, ไม่ต้องใช้นาฬิกาปลุก, บ้านที่สร้างไม่ต้องมีห้องนอน
คนต้องไม่ต้องนอน, คนหน้าตาไม่สวยเพราะไม่ได้พักผ่อน, ไม่มีผ้า เป็นต้น

1. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นธนบัตรในกระเป๋าตังค์ของคนรวย
ฉันจะเป็นสิ่งที่เปื้อนประโยชน์... ฉันจะทำให้ทุกคนรวย
จะทำให้ฉันสามารถซื้อบ้านได้... ฉันจะซื้อรูปร่างแบบทุกเซ็กซี่
จะถูกลักขโมย... ฉันคงเสียใจถ้าคนรวยโกงกินแล้วฉันมาจากรัฐบาลหรือผู้อื่น
2. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นยาง
จะให้คนเป็นยางด้วย... จะไม่มีใครกล้าทำร้ายยาง... จะทำโลกให้เป็นของ
ยาง... ฉันจะกัดคนให้เจ็บเพื่อล้างแค้นคนที่มาเบียดเบียน... ไม่ต้อง
เขียนหนังสือ... ฉันจะหาวิธีป้องกันไม่ให้คนก้าวก่ายฉัน...
3. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเราไม่จำเป็นต้องกินข้าว
จะไม่มีแรงทำงาน... ประเทศชาติจะทรุดตัวได้จากกาขายข้าว
แม่ไม่ต้องซื้อจานชาม... บ้านฉันไม่มีห้องครัว... ฉันจะไปโรงเรียน
เร็วขึ้น... ฉันจะกินอาหารหมกอื่นที่ไม่ใช่ข้าว... จะได้มีเงินมากขึ้น
4. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าคนเราบินได้
ฉันจะบินมาโรงเรียน... จะทำให้บนท้องฟ้าคับคั่งไปด้วยคน
จรวดจะต้องทำไปบนอากาศ... ทุกคนจะซื้อของหน้าไม้ได้
จะทำให้ทะเลสาบ... ก้น...

5. สมมติว่า นักเรียนเกิดมาจากหอยสังข์ จะเกิดอะไรขึ้น
 จะมีสิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้นในโลก .. คนจากทั่วโลกจะบินมาคุยตัวฉัน ..
 จะทำให้เศรษฐกิจของไทยดีขึ้น .. เครื่องบินจะเต็มตลอด .. ฉันจะอยู่ใน
 หอยสังข์ไม่ให้คนมารบกวน ..
6. ถ้าเจ้าปลคือตัวนักเรียนจะเป็นอย่างไร
 .. ฉันจะซื่อสัตย์กับเจ้าของ .. ฉันจะวิ่งทุกชนทั้งวัน จะทำให้ไม่มีโรค ..
 .. ฉันจะออกจากหอยมาช่วยพ่อแม่ .. ฉันจะทำงานที่ให้ได้ที่สุด ..
 .. ฉันจะเป็นม้าที่ส่งางาม .. จะทำให้พระอภัยมณีเจอลูก ..
7. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนเป็นนางฟ้า
 .. จะทำให้โลกมีความสุข .. ฉันจะทำให้โลกนี้มีแต่ความสุขขึ้น มีแต่
 .. ความสุจริต .. ฉันจะฉลาดได้ .. ฉันไม่จำเป็นต้องเรียนหนังสือ ..
 .. ฉันจะให้ทุกคนทั้งของ ลงถึงบขช ..
8. สมมติถ้านักเรียนไม่ต้องเรียนหนังสือจะเป็นอย่างไร
 .. จะทำให้ชาติไม่เจริญ .. ประเทศมีแต่คนจน .. บริษัทต่าง ๆ จะ
 .. ถูกปิด .. ไม่มีชื่อเสียง .. ก็จะขาดความมั่นใจในตัวเอง ..
 .. ฉันขอตายดีกว่าเป็นคนที่ไม่มีความรู้ .. ฉันจะไม่รู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ..
9. ถ้านักเรียนเป็นโดเรมอนที่ไม่มีของวิเศษ
 .. จะรู้สึกไม่มีค่า .. จะรู้สึกตัวว่าไร้ประโยชน์ .. ฉันจะร่วมมือกับท้าวเวสสุ
 .. ทำให้บ้านเมืองสะอาด .. ฉันจะฝึกให้โนบิตะช่วยเหลือน้องตนเอง ..
 .. ฉันอาจไม่รู้จักรโนบิตะ ..
10. อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าเราต้องเดินทางด้วยเฮลิคอปเตอร์
 .. คนรอบจะล้อเฮลิคอปเตอร์ .. คนจนไม่มีสิทธิขึ้น .. จะทำให้รถยนต์น้อยลง
 .. การสัญจรไปมาสะดวก .. เฮลิคอปเตอร์จะติดขัดบนท้องฟ้า ..
 .. รัฐบาลจะต้องจัดการจราจรบนท้องฟ้า ..

ตอนที่ 3

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนคำที่ตรงกันข้ามกัน โดยให้ความหมายตรงข้ามกับคำที่กำหนดให้ มาอธิบายคำต่าง ๆ ให้เป็นประโยคหรือวลีในรูปแบบใหม่ที่มีความหมายใหม่ หรือเปลี่ยนไป จากเดิม

ตัวอย่าง 0. รวย - รวยเสียให้เข็ด, รวยอย่างขมขื่น, รวยเสียไม่มี, รวยอย่าง กระจอก, รวยอย่างปอน ๆ, เป็นต้น

1. สวย สวยช่างน่ารัง สวยอย่างน่ารังเกียจ สวยแต่ไร้สมอง
..... สวยเหมือนผี สวยแบบหน้าเกลียด
2. ใจ ใจเขื่อง ใจแต่มี ใจอย่างปราดเปรื่อง
..... ใจประดุจปลาโลมา ใจอย่างคอมพิวเตอร์
3. คนจน จนร้อยล้าน จนแสนล้าน จนแต่ใจ
..... จนอย่างเศรษฐี
4. ไฟ ไฟหน้าเขี้ยว นมเขี้ยว น้ำเย็น
..... ไฟแห่งหัวใจโลกเหนือ
5. เร็ว เร็วเหมือนเด็กแรกเกิด เร็วเหมือนคนอันเดิน
..... อัยอ้าย ตาชาบ เล็งเป็นตา เร็วอย่าง ทอซทาก
6. เล็ก เล็กเหมือนจระเข้ เล็กเหมือนช้าง เล็กเท่ามหาสมุทร
..... เล็กแบบใหญ่ เล็กเหมือนทวีปยุโรป
7. ใจดี ใจดีเหมือนปลาปิ้ง ใจดีเหมือนโจร ใจดีเหมือน
..... ฉลามขาว หม่อม พ่อมด
8. แรง แรงอย่างอ่อนแอ ไม้แข็งแรง แรงอย่างคนปลอม
..... แรงแผกเหมือนหนูนุญลัก

9. เสียงดัง เสียงดังเหมือนกระต๊อบ เสียงดังเหมือนสุนัขเหิน
 ค่อย เสียงดังแบบแผลงวิ เสียงดังอย่างเวลาเขียนหนังสือ
10. สะอาด สะอาดเหมือนขี้หมู สะอาดเหมือนน้ำคูล้ำ
 สะอาดแต่มีเทา มีขี้โคล สะอาดอย่างคนไม่ได้อาบน้ำ

ภาคผนวก ค

รายละเอียดและตัวอย่างการคำนวณ

ตัวอย่างการคำนวณ

1. หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการเขียนโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α Cronbach)

รายละเอียดการคิดคำนวณมีดังนี้

ตารางที่ 6 คะแนนทักษะการเขียน

นักเรียน คนที่										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	71	66	73	79	65	61	74	83	60	7
2	74	74	74	82	70	74	76	78	63	6
3	68	70	70	66	66	70	70	82	68	7
4	76	67	74	78	63	76	77	77	74	7
5	74	82	82	76	70	68	68	70	69	8
6	70	71	65	64	66	72	68	71	64	7
7	68	74	84	78	68	70	70	76	68	7
8	72	70	70	78	84	74	74	80	70	7
9	70	68	70	72	78	68	74	76	72	8
10	76	72	62	66	66	66	74	72	66	6
11	62	62	70	76	66	68	62	82	68	7
12	76	66	70	84	68	64	77	76	68	7
13	74	78	78	74	68	74	76	78	80	7
14	81	72	71	78	68	70	78	72	70	7
15	76	68	80	84	72	74	72	75	75	8
16	72	70	72	81	72	78	82	78	76	8
17	70	70	75	76	69	70	70	82	72	7
18	74	72	86	76	68	72	70	75	72	8
19	78	80	80	85	81	78	74	87	78	8
20	68	64	68	68	68	70	68	72	64	7
21	80	70	76	76	70	76	74	76	78	7
22	68	66	72	70	68	68	72	74	74	8
23	81	72	69	70	76	70	80	78	74	7
24	74	66	64	74	68	68	68	74	71	6
25	70	72	72	74	72	72	78	72	76	7
26	70	74	76	78	72	74	68	76	68	8
27	76	74	74	74	72	72	80	74	76	8
28	79	72	72	71	72	74	70	78	76	7
29	76	64	58	76	70	63	64	75	68	7
30	80	74	74	85	70	76	66	71	78	7
S.D.	4.51	4.53	6.01	5.54	4.51	4.16	4.83	4.03	4.97	5.14
S _i ²	20.34	20.52	36.12	30.69	20.34	17.30	23.32	16.24	27.70	26.41

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

α = สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n = จำนวนข้อ

S_i^2 = คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ

S_t^2 = คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531)

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร } \alpha &= \frac{30}{30-1} \left[1 - \frac{1414.11}{6237.84} \right] \\ &= 1.03 (1-0.23) \\ &= 0.7 \end{aligned}$$

ดังนั้น ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับจึงมีค่าเท่ากับ 0.7

2. การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียน ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมชิ้นแคะติสกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามปกติ ก่อนการทดลองโดยการทดสอบค่าที (t-test)

รายละเอียดการคำนวณดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 คะแนนทักษะการเขียนระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมชิ้นแคะติสกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติก่อนการทดลอง

ลำดับ ที่	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
	ทักษะการเขียน			รวมคะแนน	ทักษะการเขียน			รวม
	แนวความคิด	การใช้ภาษา	กลไก ประกอบ การเขียน	ทักษะ การเขียน	แนวความคิด	การใช้ภาษา	กลไก ประกอบ การเขียน	คะแนน ทักษะ การเขียน
1	29	37	8	76	18	34	8	60
2	19	34	9	62	20	35	7	62
3	22	34	7	63	22	36	9	67
4	25	36	9	70	24	37	8	69
5	22	37	7	67	28	35	9	72
6	22	33	9	64	25	36	8	69
7	22	37	9	68	21	34	7	62
8	25	37	9	71	24	36	9	69
9	21	35	9	65	27	34	9	70
10	23	37	10	70	22	36	10	68
11	20	32	7	59	24	34	9	67
12	21	33	9	63	24	37	9	70
13	22	36	9	67	26	38	9	73
14	22	35	9	66	28	35	9	72

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับ ที่	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
	ทักษะการเขียน			รวมคะแนน ทักษะ การเขียน	ทักษะการเขียน			รวม คะแนน ทักษะ การเขียน
	แนวความคิด	การใช้ภาษา	กลไก ประกอบ การเขียน		แนวความคิด	การใช้ภาษา	กลไก ประกอบ การเขียน	
15	24	38	9	71	21	35	9	65
16	23	36	9	68	25	36	8	69
17	20	37	6	99	21	34	10	65
18	23	37	10	70	24	32	9	65
19	28	37	9	74	18	35	10	63
20	25	35	10	70	22	35	9	66
21	26	36	9	71	26	34	7	67
22	21	36	10	67	20	33	8	61
23	23	37	9	69	21	35	9	65
24	23	38	8	69	23	36	9	68
25	25	38	8	71	23	35	8	66
26	25	37	8	70	21	35	8	64
27	22	38	8	68	29	37	8	74
28	22	38	9	69	23	36	9	68
29	19	35	8	62	22	36	10	68
30	25	35	9	69	23	36	9	68
ΣX	689	1081	262	2035	695	1057	260	2012
\bar{X}	22.96	36.03	8.73	67.83	23.16	35.43	8.67	67.06
S.D	2.38	1.62	0.83	3.71	2.78	1.28	0.84	3.48
S^2	5.66	2.62	0.69	13.76	7.73	1.64	0.71	12.11

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างมีซิมิลี เลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียน
ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในการทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างใช้
F-test โดยตั้งสมมติฐาน ดังนี้

$$H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$H_1 : \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$$

$$\begin{aligned} \text{สูตร F-test} &= \frac{S_1^2}{S_2^2} \\ &= \frac{13.76}{12.11} \\ &= 1.14 \end{aligned}$$

ที่ $\alpha = .05$, df 29, 29 $F = 1.85$ แสดงว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของคะแนนทักษะการเขียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05

ดังนั้นจึงทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนทักษะการเขียนก่อนการทดลองของกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (t-test)

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left[\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right] \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

\bar{X}_1 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนของกลุ่มทดลอง

\bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนของกลุ่มควบคุม

S_1^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง

S_2^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531)

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่าในสูตร} \quad t &= \frac{67.83 - 67.06}{\sqrt{\left[\frac{(30-1) 13.76 + (30-1) 12.11}{30 + 30 - 2} \right] \left[\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right]}} \\
 &= \frac{0.77}{\sqrt{0.78}} \\
 &= 0.88
 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 58$ มีค่าเท่ากับ 2.002 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ $0.88 < 2.002$ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมชีนแนคติกส์และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการสอนตามปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. เปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมชิ้น
เนคติกส์โดยการทดสอบค่าที (t-test)

รายละเอียดการคำนวณดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 คะแนนทักษะการเขียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมชิ้นเนคติกส์

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียนรู้	หลังการเรียนรู้		
1	76	92	16	256
2	62	84	22	484
3	63	84	21	441
4	70	89	19	361
5	67	86	19	361
6	64	87	23	529
7	68	85	17	289
8	71	84	13	169
9	65	84	19	361
10	70	88	18	324
11	59	79	20	400
12	63	84	21	441
13	67	84	17	289
14	66	81	15	225
15	71	80	9	81
16	68	82	14	196
17	66	77	11	121
18	70	82	12	144

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียน	หลังการเรียน		
19	74	85	11	121
20	70	84	14	196
21	71	83	12	144
22	67	83	16	256
23	69	81	12	144
24	69	84	15	225
25	71	92	21	441
26	70	83	13	169
27	68	82	14	196
28	69	83	14	196
29	62	85	23	529
30	69	85	16	256
			$\Sigma D = 487$	$\Sigma D^2 = 8342$

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมซินแนคติกส์ก่อนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}}$$

ΣD = คะแนนรวมผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่

ΣD^2 = คะแนนรวมผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่ยกกำลังสอง

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$df = n-1$

$H_0 : \mu_1 = \mu_2$

$H_1 : \mu_2 > \mu_1$

1. การคำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนทั้งฉบับ

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{487}{\sqrt{\frac{30(8342) - (487)^2}{30 - 1}}} \\
 &= \frac{487}{\sqrt{\frac{13091}{29}}} \\
 &= \frac{487}{21.25} \\
 &= 22.92
 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 29$ มีค่าเท่ากับ 1.699 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ $22.92 > 1.699$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมชินแนคติกส์สูงกว่าก่อนเรียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. การคำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนทั้ง 3 ด้าน มีดังต่อไปนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านแนวความคิด รายละเอียดดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 คະแนนทักษะการเขียนด้านแนวความคิดก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรม
ซินแนคติกส์

ลำดับที่	คະแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคະแนน (D)	ผลต่างของคະแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียน	หลังการเรียน		
1	29	43	14	196
2	19	34	15	225
3	22	34	12	144
4	25	39	14	196
5	22	36	14	196
6	22	37	15	225
7	22	36	14	196
8	25	35	10	100
9	21	34	13	169
10	23	38	15	225
11	20	31	11	121
12	21	34	13	169
13	22	35	10	169
14	22	32	10	100
15	24	30	6	36
16	23	32	9	81
17	20	28	8	64
18	23	32	9	81
19	28	35	7	49
20	25	34	9	81

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
21	26	33	7	49
22	21	33	12	144
23	23	32	9	81
24	23	35	12	144
25	25	43	18	324
26	25	35	10	100
27	22	34	12	144
28	22	33	11	121
29	19	36	17	289
30	25	35	10	100
			$\Sigma D = 349$	$\Sigma D^2 = 4319$

หาค่า t ของคะแนนด้านแนวความคิด

$$t = \frac{349}{\sqrt{\frac{30(4319) - (349)^2}{30 - 1}}}$$

$$= \frac{349}{\sqrt{\frac{7769}{29}}}$$

$$= \frac{349}{16.37}$$

$$= 21.32$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 29$ มีค่าเท่ากับ 1.699 ค่า t ที่คำนวณได้
เท่ากับ $21.35 > 1.699$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านแนวความคิด
ของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมชีนแนคติกส์สูงกว่าก่อนเรียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
.05

2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านการใช้ภาษา รายละเอียด
ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 คะแนนทักษะการเขียนด้านการใช้ภาษาก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรม
หินแนคติกส์

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียน	หลังการเรียน		
1	37	40	3	9
2	34	40	6	36
3	34	40	6	36
4	36	40	4	16
5	37	40	3	9
6	33	40	7	49
7	37	40	3	9
8	37	40	3	9
9	35	40	5	25
10	37	40	3	9
11	32	39	7	49
12	33	40	7	49
13	36	39	3	9
14	35	39	4	16
15	38	40	2	4
16	36	40	4	16
17	37	39	2	4
18	37	40	3	9

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
19	37	40	3	9
20	35	40	5	25
21	36	40	4	16
22	36	40	4	16
23	37	40	3	9
24	38	40	2	4
25	38	40	2	4
26	37	39	2	4
27	38	39	1	1
28	38	40	2	4
29	35	40	5	25
30	35	40	5	25
			$\Sigma D = 113$	$\Sigma D^2 = 505$

หาค่า t ของคะแนนด้านการใช้ภาษา

$$t = \frac{113}{\sqrt{\frac{30(505) - (113)^2}{30-1}}}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{113}{\sqrt{\frac{2381}{29}}} \\
 &= \frac{113}{9.06} \\
 &= 12.47
 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df = 29 มีค่าเท่ากับ 1.699 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 12.47 > 1.699 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมชินแนคติกส์ สูงกว่าก่อนเรียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านกลไกประกอบการเรียน
รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 คะแนนทักษะการเขียนด้านกลไกประกอบการเขียน ก่อนและหลังเรียนด้วย
กิจกรรมชินเนคติกส์

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียน	หลังการเรียน		
1	8	9	1	1
2	9	10	1	1
3	7	10	3	9
4	9	10	1	1
5	7	10	3	9
6	9	10	1	1
7	9	9	0	0
8	9	10	1	1
9	9	10	1	1
10	10	10	0	0
11	7	9	2	4
12	9	10	1	1
13	9	10	1	1
14	9	10	1	1
15	9	10	1	1
16	9	10	1	1
17	9	10	1	1
18	10	10	0	0

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียน	หลังการเรียน		
19	9	10	1	1
20	10	10	0	0
21	9	10	1	1
22	10	10	0	0
23	9	9	0	0
24	8	9	1	1
25	8	9	1	1
26	8	9	1	1
27	8	9	1	1
28	9	10	1	1
29	8	9	1	1
30	9	10	1	1
			$\sum D = 29$	$\sum D^2 = 43$

หาค่า t ของคะแนนด้านกลไกประกอบการเขียน

$$t = \frac{29}{\sqrt{\frac{(30) 43 - (29)^2}{29}}}$$

$$= \frac{29}{\sqrt{\frac{449}{29}}}$$

$$\begin{aligned} &= \frac{29}{3.93} \\ &= 7.38 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df = 29 มีค่าเท่ากับ 1.899 ค่า t ที่คำนวณ
ได้เท่ากับ $7.38 > 1.699$ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านกลไกประกอบ
การเขียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมชินแนคติกลส์สูงกว่าก่อนเรียน ที่ระดับความมีนัย
สำคัญทางสถิติ .05

3. เปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรม
 ชินเนคติกส์กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติหลังการทดลอง
 โดยการทดสอบค่าที (t-test) มีรายละเอียดในการคำนวณดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 คะแนนทักษะการเขียนระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ กับ
 นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ หลังการทดลอง

ลำดับ ที่	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
	ทักษะการเขียน			รวมคะแนน	ทักษะการเขียน			รวม
	แนวความคิด	การใช้ภาษา	กลไก ประกอบ การเขียน	ทักษะ การเขียน	แนวความคิด	การใช้ภาษา	กลไก ประกอบ การเขียน	คะแนน ทักษะ การเขียน
1	43	40	9	92	24	35	9	68
2	34	40	10	84	29	39	9	77
3	34	40	10	84	23	35	9	67
4	39	40	10	89	27	36	8	71
5	36	40	10	86	22	33	9	64
6	37	40	10	87	25	38	9	72
7	36	40	9	85	20	34	9	63
8	35	40	10	84	25	38	9	72
9	34	40	10	84	25	34	9	68
10	38	40	10	88	24	33	7	64
11	31	39	9	79	24	37	9	68
12	34	40	10	84	21	37	9	67
13	35	39	10	84	25	39	8	72
14	32	39	10	81	24	40	10	74

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ ที่	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
	ทักษะการเขียน			รวมคะแนน ทักษะ การเขียน	ทักษะการเขียน			รวม คะแนน ทักษะ การเขียน
	แนวความคิด	การใช้ภาษา	กลไก ประกอบ การเขียน		แนวความคิด	การใช้ภาษา	กลไก ประกอบ การเขียน	
15	30	40	10	80	25	39	9	73
16	32	40	10	82	24	37	9	70
17	28	39	10	77	21	37	9	67
18	32	40	10	82	23	39	9	71
19	35	40	10	85	23	40	9	72
20	34	40	10	84	28	39	8	75
21	33	40	10	83	32	40	10	82
22	33	40	10	83	23	37	9	69
23	32	40	9	81	21	35	7	63
24	35	40	9	84	27	39	9	75
25	43	40	9	92	24	39	9	72
26	35	39	9	83	21	36	9	65
27	34	39	9	82	21	37	10	68
28	33	40	10	83	22	37	9	68
29	36	40	9	85	26	37	8	71
30	35	40	10	85	24	39	9	72

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ ที่	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
	ทักษะการเขียน			รวมคะแนน	ทักษะการเขียน			รวม
	แนวความคิด	การใช้ภาษา	กลไก ประกอบ การเขียน	ทักษะ การเขียน	แนวความคิด	การใช้ภาษา	กลไก ประกอบ การเขียน	คะแนน ทักษะ การเขียน
ΣX	1038	1194	291	2522	723	1115	264	2100
\bar{X}	34.6	39.8	9.7	84.07	24.1	37.16	8.8	70
S.D.	3.21	0.46	3.67	3.67	2.66	2.07	0.71	4.31
S^2	10.30	0.21	0.22	13.47	7.07	4.28	0.50	18.57

ทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนทักษะการเขียน ที่มีคะแนนของกลุ่มทดลองสูงกว่า
กลุ่มควบคุม โดยการทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ F-test
ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

$$H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$H_1 : \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$$

$$\begin{aligned} \text{สูตร } F = \text{test} &= \frac{S_1^2}{S_2^2} \\ &= \frac{18.57}{13.47} \\ &= 1.37 \end{aligned}$$

ที่ $\alpha = .05$, df 29,29 $F = 1.85$ แสดงว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
คะแนนทักษะการเขียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนทักษะการเขียนหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test)

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 > \mu_2$$

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left[\frac{(n_1-1) S_1^2 + (n_2-1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right] \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

\bar{X}_1 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนของกลุ่มทดลอง

\bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนของกลุ่มควบคุม

S_1^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง

S_2^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531)

รายละเอียดการคำนวณมีดังต่อไปนี้

1. การคำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนทั้งฉบับ

หาค่า t ของคะแนนทักษะการเขียน

$$\begin{aligned} t &= \frac{84.07 - 70}{\sqrt{\left[\frac{(30-1)(13.47) + (30-1)(18.57)}{30 + 30 - 2} \right] \left[\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right]}} \\ &= \frac{14.07}{\sqrt{0.96}} \\ &= 14.37 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 58$ มีค่าเท่ากับ 1.6716 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ $14.37 > 1.6716$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนของนักเรียนที่

เรียนด้วยกิจกรรมชินเนคติกล์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการสอนตามปกติ ที่ระดับ
ความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. การคำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านแนวความคิด

หาค่า t ของคะแนนด้านแนวความคิด

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{34.6 - 24.1}{\sqrt{\left[\frac{(30-1)(10.30) + (30-1)(7.07)}{30 + 30 - 2} \right] \left[\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right]}} \\
 &= \frac{10.5}{\sqrt{0.52}} \\
 &= 14.58
 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 58$ มีเท่ากับ 1.6716 ค่า t ที่คำนวณได้
เท่ากับ $14.58 > 1.6716$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านแนวความคิดของนักเรียนที่
เรียนด้วยกิจกรรมชินเนคติกล์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการสอนตามปกติ ที่ระดับ
ความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านการใช้ภาษาหาค่า t ของ
คะแนนด้านการใช้ภาษา

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{39.8 - 37.16}{\sqrt{\left[\frac{(30-1)(0.21) + (30-1)(4.28)}{30 + 30 - 2} \right] \left[\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right]}} \\
 &= \frac{2.64}{\sqrt{0.14}} \\
 &= 7.14
 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 58$ มีค่าเท่ากับ 1.6716 ค่า t
ที่คำนวณได้เท่ากับ $7.14 > 1.6716$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านการใช้ภาษาของ

นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมซินแนคติกส์ สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการสอนตามปกติ
ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านกลไกประกอบการเขียนหา

ค่า t ของคะแนนด้านกลไกประกอบการเขียน

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{9.7 - 8.8}{\sqrt{\left[\frac{(30-1)(0.22) + (30-1)(0.50)}{30 + 30 - 2} \right] \left[\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right]}} \\
 &= \frac{0.9}{\sqrt{0.02}} \\
 &= 6.43
 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 58$ มีค่าเท่ากับ 1.6716 ค่า t
ที่คำนวณได้เท่ากับ $6.43 > 1.6716$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านกลไกประกอบการ
เขียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมซินแนคติกส์ สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรม
การสอนตามปกติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ประวัติผู้เขียน

นางสาวจิตพรพรณ ประดิษฐ์วงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2511 ที่
โรงพยาบาลราชวิถี กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขา
ประถมศึกษา จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2532 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2533

